UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XCCIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

caſus ſimiles, eandemq; vel maiorem rõnem
entes includanť l.damni infecti, ibiq; Bar. ff. de
infect.arg.c.ſedes cum ibi no.de reſcri. & ita il
in d.l.imperator indiſtinctè intelligit ēt Bald.
C.de reuoc.his, quę in frau.in fin.uer. Nec ob
ea, quæ uoluit Bart.in d.l.fi.ut leg.no. cau. quia
in contrarium, hoc eſt, ꝙ ēt illa diſpõ d.l.im
habeat locum ēt in alio, q̃ in patre, & filio
cõſtituto, ut uoluit gl.in d.l.fi. Pau. de Caſt.
in d.l.imperator, & eſt de mẽte Bal. in d.rub.
¶ Quoad ſm dici põt, ꝙ licet D. Ioannes ſit
uocatis, tñ ipſe habuit iura ceſſa ab ante
Nec obſtat, ꝙ ius fideicõmiſſi cedi nõ poſ
mulier.§.ex aſſe.ff.de iur.dot.per quẽ tex. doc.
locis hoc dicunt, quia & ſi hoc uerũ eſt, tñ
intelligi, prout ex mente Ang. not. declarat.
apud Iulianũ. §.vtrũ in 2.col.ff.ad Treb.ibi
intelligi debet ſm Ange. ubi dupliciter
d.l.ſi mul.§.ex aſſe, & caſus ab eo poſitus,
primus eſt caſus noſter, in quo ceſſiona-
commiſſarij agere põt, ut ibi tradidit Ale.
nr̃o D.Ioãnes ceſſionarius uſus fuit practi
geli, & Alex.& ideò obtinere debet. Vlti-
non obſtat, quia in caſu, quo reſtõ eſt
dationem facienda, non refert, an deterio
dilapidatio fuerit in totum, uel ꝑ magna
dum mõ de deterioratione, & dilapida
& ipſe hæres ſit in actu dilapidationis,
arg.d.l.fi.ut lega. nõ.cau.& in d.l. impe
quia hæres grauatus bis, uel ter res ſubie-
deteriorauerit, ut ibi multa in fraudem
miſſi fieri probarentur, iunctis ibi not. per
Imol.& Alc. ſed in caſu occurrẽti fuit de
deterioratione probatũ, ergo &c. L. D.

SVMMARIVM.

…us, & grauamem ad fauorem, commodumque filij …poteſt.
…bitione alienationis bonorũ, & Falcidia, & Trebel. …Contra num. 13. maximè in filijs primi gradus.
… & Trebellianica à lege veteri æquiparantur, & quod …lex noua introducit, de alia quoq; introduxiſſe vide- …on tamen in omnibus hoc verum eſt num. 14.
…alienationis bonorũ ad præiudicium ſubſtitutorum …præceptum non continet: Secus in prohibitione facta …ſimpliciter.
…ſub conditione poteſtatiua à patre inſtitutus illam adim- …debet, alioquin nec hæres eſt, nec ſuam legitimam cape- …& num. 17.
…reſtituere ſub conditione legitimam, & Trebellia …detrahere poſſunt.
…filijs primi gradus expreſſè, non aũt tacitè pro- …bet: Idem in extraneis hæredib. grauatis, & in falci …num. 13.
…expreſſè filij primi gradus prohiberi poteſt, etiam in ca …eſſent legitimæ detrahendæ.
…iure naturæ debita ne expreſſè, & multo minus taci …prohibitione alienationis dicitur filijs prohibita.
…confectionem inuentarij non amittitur, & ea de le- …detrahitur, licèt ſecus ſit in falcidia, & Trebellia.
…ſuam non poſſe alienare filius nec expreſsè, nec ta- …patre prohiberi poteſt: ſecus forè in Trebellianica.
…alienationis ad certum tempus vtilitatem, & com …poteſt continere: ſecus eſt in ſimplici alienationis pro- …, quæ ad legitimam non extenditur.
…de falcidia ad Trebellianicam ſimpliciter, & in …non procedit.
…alienationis certæ rei legatæ cõtinet ēt prohibitionẽ …Falcidiæ, & Trebellianicæ ex re illa, ſecus eſt in …alienationis oĩm bonorũ, & q̃ ſit differentiæ rõ. …facilius, quàm falcidia detrahitur, ſtante probi- …alienationis, & quare.

18 *Subtilitate ſenſus, & ſcrupuloſitate tanta vti non debemus, vt defunctorum iudicia defraudentur.*
19 *Teſtator permittẽdo hæredibus aliqua bona poſſe alienare pro debitis, videtur prohibuiſſe alienationem aliorum bonorum, & voluiſſe, quòd alienata in legitimam, & Trebellianicam imputentur: Contra num 21. & 26.*
20 *Teſtõris uolũtas interpretanda, vt ſit conformis diſpõni iuris.*
21 *Filius hæres, nõ obſtãte prohibitione alienationis facta ꝑ patrẽ põt impune aliqua bona vſque ad legitimam ſuam alienare.*
22 *Fideicommiſſi bona quoad effectum imputandi in Trebellianicam poſſunt liberè alienari, & hæres grauatus alienando uidetur eligere pro ſua Trebellianica bona alienata.*
23 *Prohibitio alienationis bonorum ad præiudicium ſubſtitutorum facta à teſtatore hæredibus non includit alienationem bonorum vſque ad legitimam, & Trebellianicam.*
24 *Alienandi poteſtatem habens à teſtatore habet illã liberã, & abſolutam, & non ab aliqua iuris diſpoſitione regulatam.*
25 *Alienata ex mẽte, & cõceſſione teſtõris nõ ſũt in legitimá, nec in Trebellianicam imputanda, ſed ſolum alienata ex permiſſione legis.*
27 *Prohibitus alienare poteſt reſpectu legitimæ, & Trebellianicæ hæredem extraneum ſibi in teſtamẽto ſuo rectè inſtituere.*
28 *Prohibitus ſimpliciter, & indefinitè alienare, & non in certas perſonas, non intelligitur prohibitus hæredem ſibi vniuerſaliter inſtituere, aut aliter permittere, quòd bona ad hæredes ab inteſtato perueniant.*
29 *Prohibitus alienare ita, ne res extra familiam exeant, nõ prohibetur inſtituere ſibi hæredem illum, qui ab inteſtato ſibi ſuccedere poſſet, ac etiam extraneum num. 30.*
31 *Fideicõmiſſum, ſeu legatũ dr̃ particulare, non aũt vniuerſale, ſi portio hæreditatis fuit legata, & legatarius illã reſtituere grauatus, & Trebellianica nõ deducit: Cõtra nu. 36. & 53.*
32 *Idem, quando legantur, ſeu per fideicom. relinquuntur res ſingulares, & bona certi loci: quod declaratur num. 44.*
33 *Legatum partis bonorum dicitur eſſe particulare.*
34 *Inſtõ de reb. certi loci, alio vniuerſaliter hærede inſtituto, non dicitur vniuerſaliter, ſed in re certa facta: qđ declarať nu. 48*
35 *Fideicommiſſum vniuerſale non eſt, ſed particulare, ſi hæres fuit grauatus reſtituere alteri res, quas habet in certa regione, vel hæreditatem Titij: vel quam habet teſtator in tali loco ſibi delatam: Quod declaratur num. 44.*
36 *Fideicommiſſum vniuerſale dicitur, quando reliquitur pars hæreditatis, at particulare, quando pars bonorum, & quare.*
Fideicommiſſum vniuerſale quomodo cognoſcatur, & nu. 44.
37 *Fideicom. vniuerſale dicitur, quando legantur omnia bona.*
38 *Idem, quando non ſolum legantur omnia bona certi loci, ſed ēt quando facta fuit ſubſtitutio in omnibus iuribus teſtatoris, & illa verba in omnibus iuribus quomodo intelligantur nu. 39*
40 *Dictio vniuerſalis omnis diſpoſitioni adiecta facit illam generalem, & vniuerſalem.*
41 *Subſtitutio non habet locum niſi in ijs, in quib. loquitur, & ſemper in fideicom. dici poteſt, de hoc non loquitur ſubſtitutio.*
42 *Subſtitutio facta de omnibus iuribus non debet intelligi de iuribus certa regionis, & certi loci.*
43 *Quod iura, & actiones, quæ reperiunť in hæreditate, ſeruať ſtatutum loci originis defuncti, non aũt loci, in quo reperiunť.*
44 *L. cogi. § ſed ſi quis miles. ff. ad Treb. declaratur vſq; ad nu. 47*
45 *Trebelliano ſenatuſconſulto ad hoc, vt locus ſit, quid requirať.*
46 *Hæres quando eſt grauatus de hæreditate non teſtatoris, ſed alterius, non eſt locus Trebelliano.*
47 *Fideicommiſſum dicitur particulare, quando hæres fuit grauatus de hæreditate, vel de bonis ipſius hæredis.*
49 *Subrogatum ſapit naturã eius, in cuius locum ſubrogatur, per omnia, & cum omnibus qualitatibus ſuis.*
50 *Fideicommiſſum vniuerſale importatur, quando quis ad cuncta bona uocatur, & in vim inſtitutionis vniuerſalis.*
51 *Relatio ſemper debet intelligi facta cum ſuis qualitatibus.*
52 *Fideicommiſſum eſſe vniuerſale, etiam ſi bona certi loci ſint expreſſa, oſtenditur ex verbis teſtamenti.*
54 *Iuramentum habet vim, vt actus valeat omni meliori modo, quo fieri poterat, habetque vim omnium actuum ſpecialium.*

56 Legi-

55 *Legitimæ ſuæ, & multò magis Trebellianicæ cum iuramento quis poteſt renunciare.*
56 *Trebellianicæ renunciaſſe, & quoad eã ſibi præiudicaſſe vñr grauati per fideic. per approbationẽ teſtamẽti ab ipſis factã.*
57 *Trebellianica detrahitur ad fauorem grauati contra voluntatem teſtatoris.*
58 *Falcidiæ beneficio renunciaſſe cenſetur hæres, qui incœpit integrè ſoluere legata: quod declaratur num. 75.*
59 *Legitimæ debitæ iuræ naturæ per ſimplicem teſtamenti, & legatorum approbationem non eſſe renunciatum hic oſtẽditur, nec Trebellianicæ ẽt maximè in filijs primi gradus num. 85.*
60 *Legitima difficilius perditur, quàm Trebellianica.*
61 *Legitima ob non confectionem inuentarij non amittitur.*
62 *Legitimæ ſpecialiter, non autẽ per verba generalia renunciaẽ.*
63 *Renunciatio generalis etiam cum iuramento ad legitimam nõ extenditur.*
64 *Renunciatio expreſſa legitimæ cum iuramento valet, etiam ſi aliàs regulariter non valeret.*
65 *Trebellianica filijs primi gradus prohiberi non poteſt.*
66 *Approbatio legatorum facta ſimpliciter non viſis, nec lectis verbis teſtamenti non valet.*
67 *Trebellianicæ non dicitur renunciatum per approbationem teſtamenti, & legatorum factam tempore, quo nondum fideicõmiſſi dies, & conditio euenit, maximè cum ſimplex fuit approbatio abſq; verbis prægnantibus, & aptis etiam ius de futuro comprehendere, & abſque iuramento.*
68 *Legitimæ renunciatio facta a filio in vita patris nõ valet, niſi expreſsè cum iuramento.*
69 *Fideicommiſſi conditionalis ius per pactum, vel ſtipulationem ſpecialiter remittitur, & verbis teſtamenti viſis, & cognitis, non autem verbis generalibus.*
70 *De fideicommiſſi iure quandoq; ad Trebellianicam arguitur.*
71 *Fideicommiſſo per diuiſionem quomodo dicatur renunciatum.*
72 *Trebellianicæ quando per approbationem teſtamenti, & legatorum dicatur renunciatum.*
73 *Petrus de Anchar. in conſi. 151. declaratur.*
74 *Ius ad rem, & ſpe debitum facilius tolli, quàm ius in re, quomodo procedat.*
75 *Auth. ſed cum teſtator, & in corpore, vnde ſumitur C. ad l. Falcid. in §. 1. declaratur.*
76 *Iuris ignorãtia fœminis nõ nocet in dãnis. & vbi lucro nõ agiẽ.*
77 *Trebellianica ob non confectionem inuentarij non amittitur.*
78 *Fructus percepti non computantur in legitimam, neq; in Trebellianicam, & quando num. 80. Etiam, quando duæ quartæ eſſent detrahendæ num. 81.*
79 *Legitima debetur de ſubſtantia, & de rebus hæreditatis, non autem de fructibus.*
82 *Et de omnibus bonis hæreditatis, & de tota ſubſtantia teſtatoris, deducto prius ære alieno, eſt detrahenda.*
83 *Legitima minuit legata oĩa, & fideicommiſſa facta in teſtõ.*
84 *Trebellianica ex quibus bonis detrahatur vſque ad finẽ cõſilij.*
85 *Fideicommiſſum ſi eſt conditionale, & legata ſunt pura, non fit contributio, & Trebellianica integra ex fideicommiſſo vniuerſali, & non ex legatis puris eſt detrahenda, ſecus, quando plura fuerunt facta legata, vel fideicõmiſſa, & oĩa ſub eadẽ, vel diuerſa conditione nu. 88. idem, ſi fideicommiſſum fuit factum ſub conditione, & legatum in diem incertum num. 89.*
86 *Trebellianica eſt quarta totius ſubſtantiæ, quæ reperitur tempore mortis teſtatoris.*
87 *Legitima, & Trebellianica à filio grauato detrahendæ capiunt dimidiam omnium bonorum, & quomodo.*

EPITOME.

EX prohibitione alienationis omnium bonorum facta filio non dicitur prohibita detractio legitimæ, & Trebellianicæ.

Prohibitus alienare ad præiudicium ſubſtitutorum ſub pœna priuationis, ſi ultra bona ſibi à teſtatore conceſſa alienari tot de alijs bonis hæreditatis alienauit, quæ aſcendant vſque ad legitimam, & Trebillianican, pœnã priuationis non incurrit, & alienata ſibi in legitimã, & Trebellianicã imputat.

Prohibitus ſimpliciter, & indefinitè alienare, inſtituendo hæredem extraneum, nõ dicitur diſpoſitioni teſtatoris contraueniſſe.

Fideicommiſſum vniuerſale eſſe, ſi in omnibus iuribus teſtatoris fuit facta ſubſtitutio, etiam ſi omnia bona certi loci expreſſa in ſubſtitutione forẽt, ex pluribus hic demonſtratur.

Per approbationem teſtamenti, & legatorum in eo contentorum ſimpliciter factam nec legitimæ iure naturę debitę, nec Trebellianicę dr̃ renũciatũ.

Fructus ex re per fidicõmiſſum reſtituenda perceptos nec in legitimam, nec in Trebellianicã imputari, etiam in filio primi gradus, & quando duæ legitimæ ſimul detraherentur, hic oſtenditur.

Trebellianica ex quibus bonis ſit detrahenda.

CONSILIVM XCIII.

VISIS teſtõ Magnifici D. Ioãnis de Duvno, et Magnificæ D. Lovſiæ eius filiæ, ac inſtrõ ratificationis, & approbationis eiuſdem de vniuerſis, & ſingulis legatis factis in teſtõ dicti D. Ioannis nobili D. Ioanni filio nobilis, & clariſſimi uiri D. Ioannis de Mereſcala, viſisq;, & conſideratis dubijs, ſuper quib. conſiliũ petitur, ordinem, quo mihi ea ſunt exhibita, ſequendo, aſſumo primũ dubium, in quo quæritur, an ex prohibitione de non alienãdo quicquam de bonis d. D. Ioannis teſtõris, facta in eius teſtõ cẽſeatur prohibita ipſi D. Lovſiæ filiæ, & hæredi inſtitutæ detractio legitimæ, & trebellianicæ, ita q̀ hæredes præfatæ D. Lovſiæ in caſu ſubſtõnis, & reſtõnis faciendæ illas detrahere nõ poſſint: & prima facie ſanè illud magis vr̃ dicendum, q̀ ſit prohibita detractio, & de
1 ducio legitimæ, & trebellianicæ, † qm̃ licet paterne queat aliquod onus, ſeu aliquam prohibitionẽ impone filijs ſuper legitima, vt in l. qm̃ in priorib. C. de inoffi. teſt. tñ qñ grauamen, & onus apponeretur in legitima ad fauorem, & commodum filij, tunc nõ procedit diſpõ d. l. qm̃ in priorib. ut vr̃ text. in l. ſi emancipatus filius la 2. ff. de bon. poſſ. contr. tab. & ex doctr. notab. Bar. & aliorũ in l. cum ex filio. ff. de uul. & pup. l. filijs matrem C. de inoff. teſt. ſed qd̃ D. Lovſia fuerit prohibita alienare quicquã de bonis teſtõris, commodum, & vtilitatem eius continere dr̃, hoc. n. pacto ſibi conſeruabantur bona paterna, arg. l. peto in 2. reſponſo. ff. de leg. 2. gl. in l. filiusf. §. diui in uerbo non poſſunt ff. de leg. 1. l. pater filium §. fundũ ff. de leg. 3. ergo hoc onus prohibitionis de non alienãdo potuit apponi etiam in legitima filij.
2 ¶ Pręterea & ſecundo, † ſicut per prohibitionẽ alienationis bonorum dr̃ eſſe prohibita Falcidia, auth. ſed in ea. C. ad l. Fal. & in corpore, unde ſumit. ita debet dici ꝓhibita trebellianica, ut notabiliter uoluit Bal. in d. auth. ſed in ea, qui dicit, aduocatos, & doc. cõiter ad illum tex. non aduertere, idẽ uoluit Ang. in §. ſi uero expreſſim in auth. de hær. & Fal. coll. 3. col. & ſequitur Alex. in d. auth. ſed in ea. ¶ Prædi-
3 cta ẽt tertio confirmantur, quia † Falcidia, & trebellianica æquiparantur à lege veteri, vt in ijs caſibus, in quib. ceſſat falcidia, ceſſet ẽt trebell. l. Marcellus in prin. ff. ad treb. in fin. uerb. ergo diſpoſitum per legem nouam in falcidia, q̀ illa ceſſet, ſaltẽ per extenſionem paſſiuam debet intelligi ẽt diſpoſitũ in trebellianica ut ſimiliter illa ceſſare dicaẽ, arg. tex. in ibi not. per Bar. in l. 5. §. lex Falcidia ff. ad l. Falc. qñ duo à lege ueteri æquiparantur, ſi ſuperueniat lex noua diſponens ſuper vno debet intelligi, ut ẽt habeat locum ſuper alio, gl. cõiter approbata in l. ſi ſeruo C. de furtis, c. tranſlato de conſt. & hoc maximè in Falcidia, & Trebellianica dicẽdũ eſt, quia appellatione Falcidiæ comprehenditur ẽt Trebellianica

iubemus C.ad Treb.l.pater filiū,& l. Tit.ff.ad
cum ſirmi.¶ Quarto in caſib.in quib.Falcidia
legata particularia, in illis Trebellianica re-
vſia,ut inſt.de fideic.hæred. in §.ſed reſtituta:
prohibita eſt alienatio bonorū, Falcidia non
particularia, ut d. auth.ſed in ea, ergo nec
ellianica reſecabit vſia.¶ Quinto facit,† nam
D.Loyſia fuit prohibita alienare quicquam
hæreditarijs ad p̄iudicium ſubſtitutorū,
prohibitio non dr̄ nudum p̄ceptum contine
facta eſt prohibitio contēplatione ſubſtitu-
&ad eorum fauorē,quamuis prohibitiō de
alienando facta ſubſtitutis dicat̄ nuda à cā,nu-
p̄ceptum continere,cum ipſi prohibiti fue-
non reſpectu alicuius perſonæ,uel cāæ iux.tex.
not.in l.filiusfa.§.diui.ff.de leg.1.l.peto.§.fra-
de leg.2.l.pater filiū.§.filiā,&§.Iulius Agrippa.
3.Deinde ex quo d.D.Loyſiæ facta fuit ſub
et p fideicōmiſſum ſub ꝯdōne, ſi deceſſerit
ris,ſequitur,ꝙ ipſa dr̄ grauata per fideicom
reſtituere, & ſic ſubſtituti uocati ſunt ſub
dōne,prima,ſi ipſa deceſſerit ſine filijs ma-
era,ſi ipſa alienauerit,& ſic fecerit ꝯ̄ prohi
m,ut eſt tex.in d.§.fratre,& ibi Bar. & alij in
Sed ipſa D.Loyſia bona hæreditaria aliena
prohibitionē teſtatoris, ergo ſubſtituti ad oīa
hæreditatis debuerūt admiti, & D. Loyſia in
debuit priuari oīb. bonis, & oī commodo
tario, quia ſic diſpoſuit expreſsè teſtator in
filiæ alienantis ꝯ̄ prohibitionem factam,ut
continet̄,ibi,& caſu,in quē procederent ad
actum alienationis,eoſdem priuata à cun-
ctis ſuis &c.& cum ipſe teſtator uſus fuerit
bus,debet dici ipſa D. Loyſia priuata, &
ab oīb.bonis.l.Iulianus.ff.de leg.3. & ꝯn̄r ab
ima,& Trebellianica,arg.auth.ſed cū teſta-
ad l.Falci.¶ Vltimo,ſtante prohibitione alie-
nis,& in caſu quo facta eſſet alienatio, ſubſti-
directo fuerunt inſtituti, D.Loyſia aūt vr̄ inſti-
hæres ſub conditione, ſi non alienauerit, &
ſub conditione poteſtatiua, quia non alienare
endet à poteſtate ſua, † quo caſu in filio etiā ua-
inſtitutio l.ſuus quoque.ff.de hære.inſti.l.ſi pater.
inſt.& ſubſt.ſub cond.fact.cum ibi not.ex quo
tur,ꝙ ſi ipſa non adimpleuit conditionē, quia
auerit,ſubſtituti totum habebunt, nam filia ſi
condōnem ptātiuam adimplere, vr̄ nolle eſſe
quo caſu perdit ēt legitimam debitā iure na
turæ no.vr̄ uelle Bar.in l.quia poterat.ff.ad Treb.
allegabat tex.in l. iam dubitari.ff.de hære. inſt.
ut qn̄ filius fuit purè inſtitutus, & datus ſibi
tutus uulgaris,nō pōt uelle retinere legitimā,
cum nolle accipere,ut per Cyn. & alios in l.
C.de impub.ita nec debet dici poſſe, qn̄ fuit
tus ſub condōne ptātiua, q̄ nō uult ad imple-
eſt de mente Alex.expreſſe, & aliorum in l.
itā,& in l.hæres inſtituta.C.de impub.¶ Præ
tn̄ non aduerſantib.opinionem ꝯ̄riam de iu-
or ueriorem,& probabiliorem eſſe: Quia
ſuppoſita cōi opinione,quæ habet,† quod filij
ti reſtituere ſub condōne poſſint detrahere le
am,& Trebellianicam per text.in c. Ray. & c.
aldus de teſta.quæ iura hodie hoc decidunt,
uis de iure ciuili ſuper hoc eſſent opiniones,
latè in dictis locis,& per Bal.in l.j.ff. ſi cui plus
leg.Falcid.in l.quamquam.C.ad l.Falc.p Ang.
& Alex.in l.cohæredi.§.cum filiæ.ff. de uul.&
traditur in l.Papinianus.ff.de inoffi.teſta.p Bart.
conſi.142.viſo,& cōſiderato,& in conſi.144. Qui
&c.& per ſcribentes ēt in d.l.iubemus.C.ad Tre

bell.) Dico,ꝙ per prohibitionem alienationis non
eſt ꝓhibita detractio legitimæ, nec Trebellianicæ,
& ꝙ alienando,prout ipſa D. Loyſia alienauit, non
dr̄ priuata ſua legitima,neque ēt Trebellianica: In
7 hanc ſnīam adducor,primo,†qm̄ ad hoc,ut filijs pri
mi gradus poſſit prohiberi Trebellianica,ēt tenēdo
opinionem eorum,qui uolunt eam filijs primi gra-
dus poſſe prohiberi,requirit̄, ꝙ expreſsè fuerit pro-
hibita,nec ſufficit tacita ꝓhibitio,ut cōiter, immo
oēs doctores uolunt in l.Marcellus in princip.ff. ad
Trebellianum per tex.in l.iubemus.C.eo.ti.quinim-
mo cum hodie ad correctionem iuris antiqui hære
dib.extraneis grauatis poſſit prohiberi Trebelliani
ca,ſm quod uolunt Bar.Alex.& alij doc.in d.l. Mar
cellus.in prin.requiritur expreſſa illius prohibitio,
non aūt ſufficit tacita,ut per doct.in dictis locis, &
hr̄ per præceptorem meum Socy.in conſ.14.ſequen
do ordinem p̄dictarum &c.in ult.col.circa fin.& in
conſi.33.Proſequendo ordinem &c.in 6.col. & ſeq.
in 1.uol.& per eundem ēt in d. l. Marcellus in prin.
nam cum tex.in d.auth.ſed cum teſtator,& in cor-
pore,unde ſumitur,ueniat ad correctionē iuris an-
tiqui,& diſponat,quod expreſsè poſſit ꝓhiberi Fal
cidia,ſequitur,ꝙ hoc non habebit locum,qn̄ tacita
reſultaret prohibitio,&maximè hoc erit uerum in
Trebellianica,de qua eſt dubitatio,vtrū poſſit pro-
hiberi expreſsè,ut in d.l.Marcellus in prin.& not.p
gl.in d.auth.ſed cum teſtator,& ibi Bal.& in Trebel
lianica,& Falcidia,ꝙ non ſufficiat tacita ꝓhibitio,
tenuit Old.in conſi.112. Præſuppoſita cōſuetudine
&c.nam pro forma requiri vr̄ ad hoc,ut poſſit pro-
hiberi Trebellianica,ſeu Falcidia,ꝙ expreſsè ſit ꝓ-
hibita d.auth.ſed cum teſtator,ita plurib.alijs rōni-
bus concludit Socy.in dictis conſilijs, & præcipuè
in d.conſ. 33.ſed ex prohibitione de non alienādo
dici non pōt,expreſsè factam fuiſſe prohibitionem
Trebellianicæ,ſed ſolum tacitè, arg. tex.in auth.ut
ſponſali.largi.in §.ſi qn̄ auth. unde aſſumitur d. aut.
ſed cum teſtator,& eſt gl.clara in d.§.ſi qn̄ in uerbo
alienationem,quæ eſt gl.fi.eſtq; hoc ēt de mente gl.
in d.auth.ſed in ea,ergo non pōt dici p prohibitio-
nem alienationis prohibita Trebellianica, quæ ex-
8 preſſam requirit prohibitionem.¶ Secūdo † quam
uis poſſit regulariri ter ꝓhiberi Trebellianica,maxi
mè qn̄ fuit prohibita expreſsè,ut tenent doc.magis
cōiter in d.auth.ſed cum teſtator,& in d. l. Marcel-
lus in prin.tn̄ filijs primi gradus ēt expreſsè ꝓhiberi
non pōt per tex.in d.l.iubemus,ubi hoc uoluit Bal.
& ſequit̄ Salv.ibi,& in d.auth.ſed cū teſtator;Rom.
in d.l.Marcellus in prin.& in conſ.206. Licet de cōi
opinione in ult.col.Andr.Barb.in d.c.Raynut.quaſi
circa finem extra teſta.& Alex.hanc opinionem fir
mat,multumq; commendat in conſi.5.in 3.uol.cir-
ca finem, & Decius ferè ſemper pro hac opinione
conſuluit ad fauorem filiorū,ēt in caſu, quo eſſent
detrahendæ duæ legitimæ,ut in conſi.81.in caſu ꝓ-
poſito &c.conſi.269.conſultus ab illuſtri &c. in vlt.
col.& in conſi.218.in caſu ad me tranſmiſſo; à qua
ſnīa nō recedit Alex.in cōſi.201.in pen.col.in 6.vol.
& in conſi.77.Quare cū ſimus in filijs primi gradus,
non potuit Trebellianica prohiberi p partē,& ma-
ximè cū in terminis nr̄is non dicatur expreſsè pro-
hibita:ſed caſu,quo diceret̄ prohibita,iſtud eſſe ta-
citè factum,ut ſupra,quo caſu oēs vn̄r uelle, ꝙ taci
tè non poſſit indiſtinctè ēt extraneis prohiberi, mi-
nus ergo filijs primi gradus,quib. difficilius pōt pro
9 hiberi,q̄ cæteris.¶ Tertio † nullo mō pōt dici pro-
hibita legitima debita iure naturæ ex ſimplici ꝓhi-
bitione alienationis,qm̄ etſi teſtator uellet expreſ-
sè prohibere filijs legitimam debitam de iure natu

ræ

ræ,non poſſe l.qm̄ in priorib.cū ſim. C. de inoff. teſt.
ergo minus pōt dici prohibita ex ſimplici prohibi
tione alienationis,nam quod directo fieri non pōt
in præiudicium filiorū , non debet ēt poſſe fieri per
indirectum,& obliquum , ut in c. cum quid de reg.
iur.in 6.& in d.l.qm̄ in prioribus,auth.nouiſſima cū
10 ibi not.de inoff.teſt.quod cōfirmatur ēt,† nā quāuis
per non confectionē inuentarij perdatur Falcidia,
& ſm̄ aliquos trebellianica,ut in l.fi.C.de iur. delib.
non tn̄ legitima debita iure naturæ,ut eſt glo. & ibi
oēs doct.in d.l.fi.in §.ſi quis aūt. Item licet de lega-
tis pijs non detrahatur falcidia , nec Trebellianica,
ut hr̄ in auth.ſimiliter C.ad l.Falci.& in d.l. Marcel-
lus,in prin.tn̄ detrahitur legitima debita iure natu-
ræ,ut eſt gl.in d.auth.ſimiliter,& ibi doc. c.fi.17.q.4.
11 c.ſi qua 19.q.vlt.¶ Quarto facit,† nam & ſi prohibi
ta ſit alienatitio bonorum ſubiectorum fideicom-
miſſo,ut in auth.res quæ C. cōia de leg. tn̄ pōt filius
reſtituere grauatus retinere legitimam, & Trebel-
lianicam,ſm̄ ꝙ hr̄ in d.c.Raynut. Et non obſtante
hmōi ꝓhibitione alienationis pōt alienare tot bo-
na,quæ aſcendant uſq; ad legitimam, & Trebellia-
nicam,ut hr̄ in d.l.Marcelus §.res quæ, & ibi Socy.
& quamuis quoad Trebellianicam ꝯrium dici poſ-
ſit,qn̄ fuit facta expreſſa prohibitio alienationis bo
norum,vcʒ ꝙ hæres grauatus nequeat alienare de
bonis expreſsè prohibitis uſq; ad ſuam Trebelliani
cam,ut uolunt Alex.et Pau.de Caſt. in d.§.res quę,
tn̄ in legitima debita iure naturæ ſecus eſt, qm̄ ſi ex
preſsè,& directè teſtator,ſeu pater diſponeret, ꝙ fi-
lius non poſſit alienare ſuam legitimam, ſeu bona,
ſuper quib.haberet legitimam , non ualeret prohi-
bitio,et poſſet filius,nō obſtante tali prohibitione,
alienare,arg.d.l.qm̄ in prioribus , et per Iaſ. et alios
maximè Modernos in l.filiusfamilias §. diui leg.1.
ergo minus dicetur filius prohibitus alienare ſuam
legitimam,ſeu bona,ſuper quib. habere debet ſuā
legitimam,ex ſimplici ꝓhibitione alienationis bo-
norum facta per teſtatorem , ita enim diceretur ta-
citè prohibitus filius alienare ſuam legitimā,et mi-
nus præiudicat tacita prohibitio , ꝗ expreſſa,ut ex
prædictis colligit̄,& ex ijs,quę ſimili hn̄r in d. §. res
quæ,et in d.§.diui:quæ opinio , ꝙ ꝑ prohibitionem
alienationis non dicatur prohibita Trebellianica,
vr̄ expreſsè de mente Soci.in conſi. 114. & ſi aliàs
&c.in 3.uol.quicquid dixerit Bald.in d. auth. ſed in
ea,et Ang.in d.§.ſi uerò expreſſim, illamq; ſequen
do tanquam ueriorem,adductis, ſupra in ꝯrium fa-
cile pōt reſponderi.¶ Nam in primis non obſtat,ꝙ
per prohibitionem alienationis debet dici prohibi
ta detractio legitimæ,quia hoc onus pōt apponi le
gitimæ ēt debitæ iure naturæ,ex quo potius ad uti-
litatem filiæ,quam ad grauamen tendebat;Reſpon
12 detur enim primo,† ꝙ licet prohibere alienationē
ad certum tp̄s poſſit dici cōmodum , et utilitatem
continere,ad tradita in l.cum ex filio ff.de uulg. et
pup.et in l.filijs matrem C.de inoff.teſta. tn̄ ſimplex
prohibitio de non alienando , & ſic perpetuò non
poſſe alienare,dr̄ eſſe odium,et onus,ut eſt tex.in l.
non uſque adeò ff.ſi quis à paren.fuer. manumiſ. et
ideò hmōi prohibitio extendi , ſeu trahi nō pōt ad
legitimam,ut d.l.qm̄ in prioribus. Secundo reſpon-
detur,ꝙ aliud eſt quærere,an filius prohiberi poſſit
alienare ſuam legitimam,aliud,an filius ſimpliciter
prohibitus alienare bona hæreditatis poſſit detra-
here legitimam debitam iure naturæ,et hoc ſecun
do caſu,qui eſt caſus noſter,concludendum eſt,qđ
poterit illam detrahere,nō obſtante quacunq; pro
hibitione alienationis, qm̄ ſi teſtator expreſsè non
pōt prohibere detractionem legitimæ,nec eius par
tis,vt in d.l.qm̄ in prioribus,minus dicetur prohibe
re per ſimplicem prohibitionem de non alienādo,
quæ nō pōt dici,niſi tacita prohibitio detractionis
legitimæ.¶ Secundo non obſtat, ꝙ ſicut ex prohi-
bitione alienationis dr̄ prohibita Falcidia d.auth.
ſed in ea.C.ad legem Falc. ita et Trebillanica,quia
reſponderi pōt,ꝙ filijs primi gradus non pōt prohi
beri Trebellianica,ut magis cōiter cōcludere vr̄
doc.in locis ſupra allegatis , ergo ex prohibitione
alienationis non pōt dici prohibita Trebellianica,
quæ prohiberi non pōt:Secūdo reſpondeo,poſito,
ſed non conceſſo,filijs primi gradus poſſe prohibe
ri Trebellianicam,vt nonnulli tenuerūt,inter quos
fuerunt Alex.et Socy.in d.l.Marcellus in prin.tamē
13 † iſtud eſt uerum,qn̄ expreſsè pater prohiberet Tre-
belianicam,ut per eos ibi,et per Alex.in conſ.29.in
1.col.in 5.uol.ſed tacitè per illam non pōt prohibe
re filijs primi gradus d.l.iubemus C.ad Treb.et hoc
fatentur quaſi oēs doc. ubiq;,et maximè *in d.l.Mar*
cellus,in prin.et in alijs locis ſupra ad hoc allegatis,
14 ergo etc.† Nec eſt uerum,ꝙ ſimpliciter,et indiſtin-
ctè procedat argumentum de Falcidia ad Trebel-
lianicā,poſſent.n.dari multæ inſtantiæ, ſed una nūc
ſufficiat,nam non confecto inuentario hęres amit-
tit beneficium legis Falcidiæ.l.fi.C.de iur.deli.auth.
ſed cum teſtator C.ad legem Falcidiā, ſed non per-
dit beneficium trebellianicæ ſm̄ ueriorē, et magis
cōem opinionem ſcribentium,Bar.Alex. et ſequa-
cium in d.l.Marcellus in prin.circa finem,et ꝑ Ale.
in d.conſi.29.in 2. col.in 5.uol. qui affirmat hāc eſſe
cōem ſnīam,ex cuius uerbis colligitur,ꝙ ubicunq;
tractatur de amiſſione falcidiæ,diſpō loquēs de fal-
cidia non debet trahi ad Trebellianicam.Præterea
procedit argm̄ de una ad aliam,vbi eſt eadem rō,vt
per doc.in d.l.Marcellus,et arg. eorū , quæ habent
in c.tranſlato de conſt. ſed diuerſa eſt rō,et agit̄ de
amiſſione falcidię,ergo diſpoſitio d.auth.ſed in ea,
quæ loquitur de falcidia , non debet ad trebellani-
15 cā trahi:† Adde,ꝙ tex.in d.auth.ſed in ea,et in cor-
pore,unde ſumitur,non loquitur,qn̄ generaliter eſ
ſet prohibita alienatio oīum bonorum, ſed qn̄ res
particularis,quæ fuit legata,prohibetur alienari,ex
hac.n.re non poterit hæres falcidiam detrahere in
caſu,quo de hæreditare ſit detrahenda,ut quia lega
ta facta excederent dodrantem,non negat tamē il-
le tex.quin ex alijs legatis integra poſſit detrahi , ſi-
cut dicimus de falcidia,quæ nō pōt detrahi de lega
tis pijs,detrahitur tn̄ integra de alijs legatis nō pijs,
quæ in hoc oneratur ꝑꝑ legata pia , ut eſt gl.in aut.
ſimiliter C.ad l.Falci.ſed qn̄ fuiſſet prohibita gene-
raliter alienatio oīum bonorum,non reperitur, ꝙ
dicatur prohibita detractio falcidię,ideò ſtandum
erit regulæ, ꝙ tunc falcidia poſſit detrahi , et rō di-
uerſitatis eſt,nam qn̄ res particularis fuit legata, &
prohibita alienari,quamuis nō poſſit falcidia ex il-
la re detrahi, tn̄ poterit ex alijs reb.legatis deduci
qn̄ fuiſſet prohibita generaliter alienatio oīum bo-
norum,ſi non poſſet detrahi falcidia,cōtingeret,ꝙ
hæres ſciens ſe non poſſe aliquod cōmodum con-
ſequi,nollet adire hæreditatem , & iſto mō periret
teſtm̄,& teſtator inteſtatus decederet,ut inſt.de lege
falc.in prin. ideoq; in primo caſu de re particulari
prohibita alienari non detrahit̄ falcidia, ſecūdo ve
rò caſu detrahitur,vcʒ,qn̄ generaliter alienatio eſ-
ſet prohibita,propterea infertur, ꝙ quamuis prohi-
bita ſit alienatio oīum bonorum, nihilominus po-
16 terit detrahi Trebellianica.¶ Præterea † Trebellia
nica pōt detrahi ēt in caſu,quo eſſet prohibita alie-
natio bonorum,qm̄ ab initio certum eſt, ꝙ ex quo
hæres fuit grauatus reſtituere, ipſe habet detrahen-
Tre-

ſtanicam,ut in l.j.& per totũ.ff. ad Treb. & Inſti.
fideic.hæred.ſed non ita eſt in falcidia, quia hæ-
principio non ſemper ſcit illam poſſe detrahe
in l.i.& per totum ff.ſi cui plus q̃ per l.Falcid.&
ſtante prohibitione alienationis facilius pote
detrahi Trebellianica,q̃ Falcidia,& ſic patet,qđ
diuerſitatis rõ,ut colligiť ẽt in ſimili ex ijs, q̃
Alex.in d.ꝯſi.29.in 5.uol.2.col.in fin. & ꝑ hæc
ẽt quartum argm̃ factũ pro contraria parte.
intum quoq; non aduerſatur, quia procedit
d bona hæreditatis,quæ haberet filius inſtitu-
tra legitimam,& Trebellianicam,quib. teſta-
potuit iſtud onus de non alienando apponere,
illa ſubiacent fideicõmiſſo,& reſtõni, ex quo
teſtator filium prohibuit alienare bona, vř in
fideicommiſſum,ut ſupra, & ideò potuit fi-
detrahere legitimam,in qua grauari nõ potuit
in priorib.item & Trebellianicam rõne reſti
d.c.Raynut.& d.c.Raynal.ergo non obſtan
bitione alienationis legitima, & Trebellia-
detrahi. ¶ Non obſtat ultimum fundm̃,
d procedit, qñ filius eſſet hæres inſtitutus
e merè ptãtiua,& in defectum conditionis
tus ſubſtitutus uulgaris,nam tunc nõ põt
itimam conſequi, & reſiduũ dimittere nõ
plendo condõnem,ut ſubſtitutus admittatur,
doc.in d.l.poſt aditã,& in d.l.hæres.C. de im-
ſubſt.ſed nos loquimur,qñ filius eſſet pu
tus hæres,& ſimpliciter prohibitus aliena-
uatus reſtituere per fideicommiſſum, qui
at reſtituere ex diſpõne teſtatoris,non aũt
oluerit adimplere condõnem, poterit de
legitimam ſibi debitam iure naturæ, in qua
non potuit,item & Trebellianicam ex legis
tione,quæ permittit hanc detractionem ob
tutionis ex ſenatuſconſulto Trebelliano,
d.c.Raynu.cum iurib.uulgaribus. ¶ Venio ad
ium,utrum D. Loyſia potuerit,non obſtan
hibitione alienationis,uendere,& alienare vl
na à teſtatore ſibi uendi permiſſa tot de alijs
hæreditatis,quæ aſcendant uſq; ad legitimã,
ebellianicam abſque eo, ꝙ ipſa dicatur incur-
pœnam priuationis in teſtõ appoſitam:putarẽt
aliqui prima fronte, ꝙ alienãdo incurrerit pœ
miſſionis, quia cum in uerbis nulla eſt ambi-
s,non debet admitti uoluntatis qõ l.ille,aut il-
de leg.3.† & uti non debemus tanta ſenſus ſub-
,ſeu ſcrupuloſitate,ut iudicia defunctorũ de
tur l.ſi quis hæredem.C.de inſti.& ſubſt.ſub
ſt.l.cum quidam.C.de neceſſ.hæred.inſt.ſed
prohibuit quicquam poſſe alienari de bo-
& de quib. teſtatus fuit,& in caſu, in quem
ret ad aliquem actũ alienationis, priuauit
cunctis ſuis bonis &c.ergo D.Loyſia hęres
o diceť priuata oĩb.bonis &c. ¶ Præterea
o teſtator permiſit hæredib.aliqua bona poſ
re ꝑ debitis,vř uoluiſſe, ꝙ hæredes alia bo
o mõ poſſent alienare,arg.l.cum prętor.ff.de
m ibi not.gl.in c.qualis per illum tex.25.diſt.
alienata vř uoluiſſe, ut computenť in legiti-
Trebellianicam, prout de iure hæres ſimpli-
grauatus,alienando bona illa, teneret impuťa
arcellus.§.res quæ.ff.ad Treb.quia † uoluntas
ris permittentis certa bona poſſe alienari eſt
rpretanda,ut iuris diſpõni cõformis ſit, iux.
Bar.in l.ut iuriſiurandi.§.ſi liberi.ff.de oper.
per Bar.& Alex.in l.hæredes mei §.cum ita.
Treb.l.ſi duo.ff.de acq.hære.¶ Sed his non ob
bus,ꝯriam ſnĩam magis admittẽdã exiſtimo,
D.Loyſia impunè potuit alienare uſq; ad legi

timam ſuam,quæ de iure ipſi erat debita abſq; ali-
quo onere,& ideò non obſtante prohibitione alie-
nationis facta per patrẽ, potuit illã detrahere de bo
nis hæreditatis,& in ſua fuit ptãte aliqua bona alie-
nare,& in illis ſuam legitimam eligere,nã ptãs alie
nandi bona ad effectum illa cõputandi in legitimã
debet eſſe libera,quia in legitima filius nullũ debet
pati onus d.l.qm̃ in prioribus,l.ſancimus.§.cum aũt
22 C.de inoff.teſta.† item libera ẽt debet eſſe ptãs alie-
nandi bona ſubiecta fideicommiſſo quoad effectũ
imputandi in trebellianicam,& alienando vř hæres
eligere bona alienata pro ſua Trebellianica d. §.res
q̃,ergo teſtator permittendo aliqua bona tm̃ poſſe
alienari,nõ vř in dubio auferre hãc ptãtem liberã,
quam habet hæres à iure,cum in dubio, ut dictum
fuit,ſemper debeat intelligi uoluntas teſtatoris, ut
ſit cõformis diſpõni iuris. ¶ Præterea teſtator ꝑmit
tendo, ꝙ hæredes poſſint aliqua certa bona aliena-
re,permiſit iſtud,non ad effectum imputandi, ꝓut
fortè potuiſſet hoc facere, ſi uoluiſſet, ſicut è ꝯ, ut
hř in d.§.res quæ per doct.& maximè per Socy. ibi
in ult.col.ſed ad effectum ſatisfaciendi creditorib.
hæreditarijs,ut in teſtõ, ergo quoad alia bona non
permiſſa ab eo alienari cenſeri debet ex uoluntate
teſtatoris ẽt, & ex legis diſpõne remanſiſſe libera
uoluntas,& ptãs alienandi,ut ipſi hæredes poſſint il
la alienata imputare tàm in Trebellianicam,q̃ in le
23 gitimam;quod clariſſimè ſuaderi põt, † nã teſtator
prohibuit hæredib.alienationem bonorum ad præ
iudicium ſubſtitutorum,quę uerba inteliguntť,hoc
eſt,quatenus alienatio tenderet ad ꝑiudicium ſub-
ſtitutorum,arg.l.ſtichum cum ibi no.ff.de leg. 1.ſed
alienatio bonorum prohibitorum alienari,& ſubie
ctorum fideicommiſſo facta uſq; ad legitimam, &
Trebellianicã, quas hæres grauatus de iure põt de-
trahere,non obſtante fideicommiſſo, nec obſtante
prohibitione alienationis à iure, ſeu ab hoĩe facta,
iux.quæ hñr in auth.res quæ,& in l.fi. C. cõia de leg.
& in l.filiusfa.§.diui.ff.de lega.2.in l.peto.§.fratre.ff.
de leg.2.non põt dici facta ad præiudicium ſubſti-
tutorum,ex quo ſubſtitutis ſolum debentur bona,
deducta legitima,& trebellianica, d.c. Raynu.& d.
c.Raynald.& pro ſua legitima, & Trebellianica ius
permittit hæredi liberè poſſe alienare,ut in d.l.Mar
cellus.§.res quæ, ergo D. Loyſia alienando vſq; ad
legitimam,& Trebellianicam ẽt alia bona ultra ꝑ-
miſſa à teſtatore alienari,non diceť feciſſe ꝯ prohi-
bitionem teſtatoris,ſed potius ſm uoluntatẽ, cum
teſtator hæredi grauato nõ ſimpłr prohibuerit alie
nationem bonorum, ſed quatenus illa ad præiudi-
cium ſubſtitutorum tenderet:Adde,quod teſtator
conceſſit ptãtem alienandi quædam bona immobi
lia pro debitis ſoluendis;quæ conceſſio, ut dictum
eſt,non debet extendi ad legitimã, nec ad Trebel-
lianicam,tum quia ptãtem, quam habet alienandi
pro ſua legitima,& Trebellianica, non ex permiſ-
ſione teſtatoris,ſed iure ꝓprio habet,& ex iuris per
24 miſſione d.§.res quæ,tum quia † hæres grauatus, q
habet ptãtem alienandi certa bona à teſtatore, ha
bet illam liberam,& abſolutam, non regulatam ab
aliqua iuris diſpoſitione,ut probat tex.not. in auth.
de reſt.in §.nobis colla.8.in uerbo uoluerint, quod
notat liberam uoluntatem iux.not.per Bar.in extra
uag.ad reprim.in uerb.uidebitur, l. fideicõmiſſa.§.
ſic fideicommiſſum.ff.de leg.3.idemq; probať in d.
tex.ad fin.iũctis not.per Ang.ibi,ſed habere ptãtem
alienandi cũ onere imputãdi nõ eſſet habere ptãtẽ
liberam,& non regulatum à iuris diſpõne,ſed cum
onere imputandi ſm regulam l.oĩmodo.§. imputa
25 ri.C.de inoffi.teſt.† ergo dicendum eſt, ꝙ hæres,qui
habuit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

habuit ꝑtãtem liberam alienãdi illa certa bona, ha-
beat illam ſine onere imputandi in legitimã, & Tre
bellianicam, & ſic infertur, ꝙ bona, q̃ ex ꝑmiſſione
teſtõris potuerunt alienari ꝑꝑ æs alienũ, vel ut poſ-
ſet legatarijs ſatisfieri, ſi fuerunt alienata, non ſunt
imputanda ſed illa ſolũ imputanda ſunt, q̃ ex ꝑmiſ-
ſione legis potuerunt alienari. d. §. res q̃, ibiq; Socy.
in ult. uer. ubi ẽt hoc eſt de mente Bartoli, ut hr̃ per
eundem Socy. in conſi. 114. in 3. uol. cuius dicta opti
mè inſeriunt, ex quib. concludendum eſſe arbitror,
ꝙ D. Loyſia alienando bona aliqua, ẽt ultra bona
permiſſa à teſtatore alienari, nõ dr̃ feciſſe ꝯ prohibi
tionem teſtõris, nec pœnam priuationis incurriſſe,
dummõ non alienauerit ultra ſuam legitimam, &
Trebellianicam, quia uſq; ad imputationem illarũ
potuit ex ꝑmiſſione legis alienare bona hæredita-
tis ẽt ultra, q̃ fuerit ſibi à teſtatore ꝑmiſſum. ¶ Nõ
obſtant allegata in ꝯrium, quia ex p̃miſſis ſoluta ap-
26 parent, † licet. n. bona ſubiecta fideicõmiſſo aliena-
ri nequeant d. auth. res quæ. cum l. fi. C. cõia de lega.
poſſunt tñ alienari uſq; ad legitimam, & Trebellia-
nicam d. §. res q̃, item in caſu nr̃o non ſimpl̃r prohi
bentur bona alienari, ſed quatenus alienatio fieret
in p̃iudiciũ ſubſtitutorum, ergo debet intelligi fa-
cta prohibitio, qñ alienatio fieret ultra legitimã, &
Trebellianicam, qm̃ uſq; ad legitimã, & trebeliani-
cam non põt dici facta in præiudiciũ ſubſtitutorũ,
quib. erat faciẽda reſtõ detracta legitima, & Trebel
lianica d. c. Raynut. & d. c. Raynald. iũcta d. l. Marcel-
lus §. res quæ. Præterea & ſi data fuerit ꝑtãs à teſtato
re alienandi certa bona pro debitis ſoluendis, non
tñ vr̃ ab eo denegata ꝑtãs alienandi alia bona in ca-
ſib. à iure permiſſis, hoc eſt, pro legitima, & Trebel
lianica: item in alijs caſib. à iure conceſſis d. §. res
quæ, & d. auth. res quæ, quia teſtatoris ꝓuiſio & pro
hibitio debet ſic intelligi, ut ſit conformis ꝑmiſſio
ni, & diſpõni iuris, ut s̃. gñaliter tñ dicef in caſu nr̃o
prohibita alienatio aliorum bonorũ ultra permiſſa
ex cã à teſtatore expreſſa, hoc eſt, ꝑꝑ ęs alienum, &
pro ſatisfaciendis, & ſoluendis debitis, & iſto ulti-
mo caſu procedit argm̃. ¶ Venio ad tertium dubiũ
quod habet, an D. Loyſia hæres inſtituta, & prohibi
ta alienare, ut ſupra, extraneũ hæredem in teſtõ ſuo
inſtituendo, dicatur ꝯueniſſe diſpõni teſtatoris, ita
ꝙ priuata ſit commodo hæreditario, ſibiq; p̃iudi-
cium fecerit, quoad legitimam, & Trebellianicam.
27 Concluſiuè loquendo, † magis eſt, vt neq; teſtatoris
diſpoſitioni illam ꝯueniſſe, neque ſibi præiudicaſſe
rectius exiſtimetur, & reſpectu legitimæ debitæ iu-
re naturæ res eſt clara, cum illam D. Loyſia potuerit
deducere, eaq; fuerit ſibi debita abſq; aliquo one-
re, & grauamine, ut ſup. Reſpectu ẽt Trebllianicæ
idem dico, qm̃ hæredem inſtituendo, nullum prę-
iudicium fecit ipſis ſubſtitutis in teſtõ paterno, cũ
hæres inſtitutus à D. Loyſia ſolum poſſit ſuccedere
in bonis ipſius D. Loyſiæ, & in legitima, & Trebel-
lianica, in quib. ſubſtituti admitti nõ potuiſſent, ẽt ſi
ea nullũ hæredẽ ſibi in teſtõ inſtituiſſet. ex ſubſtõne
enim ipſis ſubſtitutis bona dñi Ioannis teſtatoris
erant reſtituenda deducta legitima, & Trebelliani
ca l. cohæredi §. cum filię cum ibi not. ff. de uulg. &
28 pup. ¶ Præterea & ſecundo, † ex quo teſtator abſo
lutè, & indefinitè prohibuit, quia nõ prohibuit alie-
nare in certas perſonas, ſeu incertum genus ꝑſona-
rum, meritò non intelligif prohibita alienatio, quę
fieret per inſtitutionem hæredis vl̃iter inſtituti, ſeu
aliter permittendo, ꝙ bona ad hęredes ab inteſtato
peruenirent, ut uoluit notab. Bar. in l. ſi ita quis §. ea
lege ff. de uerb. obl. quem cęteri ibi ſequuntur, vt re
fert, & ſequitur Alex. in conſi. 23. in 2. uol. in pen. col.

uerſicu. quo aũt ad tertium dubium &c. incip. con
ſideratis uerbis teſtamenti: & rõ eſt, quia perſona
prohibita ſimpliciter alienare non põt ſemper uiue
re, unde oportet, eam habere hæredem: benè facit
tex. in l. ex hoc edicto §. alienare ff. de alie. iud. mut.
cauſ. fact. hoc idem firmat Ang. in conſi. 6. inci. ex di
29 cto themate: † quinimmò ſm̃ Alex. in d. conſi. 23. ſi
prohibita eſſet alienatio taliter, ꝙ res non poſſent
familiam exire, tñ adhuc nõ prohiberetur hæres in-
ſtituere illum, ſeu illos, qui ab inteſtato poſſent hæ-
redi prohibito ſuccedere, ut in l. cum pater §. cum
inter ff. de. lega. 2. nota. in l. peto §. fratre eo. ti. in l. pa
ter §. Iulius agrippa de leg. 3. & ita uolunt Iacob. de
Aren. Bar. & gl. in d. §. fratre, & gl. in d. l. ſi ita quis §.
ea lege, ubi hoc tenẽt Bar. Ang. Imo. Pau. de Caſt. D.
Alex. & doctores cõiter, & ita hãc opinionẽ cõem
eſſe atteſtatur Raph. Cum. in d. l. cum pater §. cum
inter, Bar. in l. ea lege in 6. col. C. de condi. ob cauſ.
cum ſimilibus, & plurib. alijs quottis, quas allegat
Alex. in d. conſi. qui indiſtinctè, & indubitanter con
cludit ueriſſimum eſſe, ꝙ qñ ſimpliciter, & indefini
tè prohibetur alienatio in teſtõ, hæres prohibitus
non dr̃ prohibitus ſibi hæredem ẽt extraneum in-
ſtituere, & ſic inſtituendo non dr̃ ꝯuenire prohibi-
30 tioni: † immò Dec. in conſi. 182. dixit, ꝙ qñ teſtator
prohibuit hæredem alienare extra familiam, non
ꝓhibef hæres ſibi hæredem extraneum inſtituere
per ea, quæ ſupra fuerunt allegata, & hãc eſſe cõem
opinionem inquit; hoc igitur magis dicẽdum eſt,
qñ ſimpliciter, & indefinitè fuiſſet hęres prohibitus
alienare, ut per Alex. in d. conſi. 23. & melius, & cla-
rius in conſi. 55. in 3. uol. incip. ponderatis his, quæ
in themate &c. Ab his ẽt non diſcrepant ea, quæ uo
luit dominus meus Socy. in conſi. 251. in 2. uol. qm̃
in præſenti cã &c. in 2. princip. q. 3. in 3. & 4. col. & ſen
tentiam hanc in indiuiduo ſequitur notab. Bar. in l.
codicillis §. mater ff. de legat. 2. dum ſoluit contra-
rium de lege cum pater §. cum inter, & de not. in d.
§. fratre de leg. 2. dicit enim aliud eſſe, ꝙ ſimpliciter
& indefinitè ꝑꝑ aliquas perſonas fuerit prohibita
alienatio, & tunc prohibitus alienare non dr̃ prohi
bitus hæredem quemlibet extraneum inſtituere, &
aliud ꝙ ſit ꝓhibitus alienare in certas perſonas, ſeu
in certum genus perſonarum, & tunc dr̃ prohibi-
tus in illis ẽt hęredes inſtituere, ut in d. §. matre. Sed
in caſu noſtro teſtator ſimpliciter prohibuit aliena
re bona in præiudicium ſubſtitutorũ, & non in cer
tas perſonas, ergo ipſa D. Loyſia non põt dici prohi
bita ſibi hæredem ẽt extraneum inſtituere: & iſtam
opinionem ſemper ſecutus fui, quia eſt cõis, & ue-
riſſima, & ex prædictis tolluntur oĩa, quæ in ꝯrium
adduci, & conſiderari poſſent. ¶ Capio quartum du
biũ, qđ eſt cæteris, difficilius utrũ fideicõmiſſũ, ad
quod fuerunt uocati liberi, & filij maſculi nobilis,
ac generoſi D. Ioannis Mereſcala in caſu, quo D.
Loyſia hæres quandocunque decederet ſine liberis
maſculis, dicatur eſſe fideicommiſſum uniuerſale,
an uerò particulare ad effectum cognoſcẽdi, an ex
illo poſſit detrahi Trebellianica, nec ne, & vr̃ ſimile
fideicommiſſum particulare, non aũt vniuerſale, &
31 ꝯñr ex eo deduci non poſſe Trebellanicam, ut eſt
optimus textus in l. mulier in fin. ff. ad Trebellianũ
cum ibi not. per Bartolum, & alios, ubi ſi portio hæ-
reditatis fuerit legata uni, & ille fuerit grauatus re-
ſtituere parte illam, grauatus nõ detrahit Trebella-
nicam, & ꝯñr legatum, ſeu fideicõmiſſum particula-
re cenſetur, & hoc non ex alio, niſi quia ibi fuit le-
gata portio bonorum: ſed in caſu nr̃o liberi, & filij
D. Ioã. de Mereſcala fuerunt ſubſtituti in certis bo-
nis certi loci, vc3 totius ditionis Sabaudię, ergo &c.

Secund

cundo,† qn̄ legantur,ſeu per fideicommiſſum
quuntur res ſingulares,& bona certi loci,tunc
dr̄ fideicommiſſum particulare, & non vl̄e,
tex.in c.Raynaldus de teſta.in quantum loqui
legato medietatis partis ſuæ, & bonorum.
rio facit† text.in l.ſi quis ſeruum in fine cum
enti,quæ incipit cum autem ff.de leg.2.vbi le-
partis bonorum dr̄ eſſe legatū particulare.
rto† fortius ſtringit l.ex facto la grande ff.de
ibus inſtituend. ubi ſi teſtator unum inſtituit
em rerum Italicarum, & alium rerum pro-
alium, nō dicuntur vniuerſaliter inſtituti,ſed
certa,ſi alius, vniuerſaliter fuerit inſtitutus hæ
locus erit Falcidiæ, non autem Trebelliani-
Quinto pro hac opinione inducitur text.qui
em radici apponere,in l.cogi §.ſed & ſi miles
Trebellianum;† vbi ſi hæres fuerit grauatus re
alteri res,quas habet in certa regione, non
locus Senatuſconſulto Trebelliano, ut tran-
ones, quamuis fauore militię ſpeciale ſit in
itis, qui ſic grauaſſet hæredem; & ideò ſi
grauatus à teſtatore reſtituere hæredita-
uel quam habet teſtator in tali regione,
erit ipſi teſtatori delata, non dr̄ eſſe fideicō-
uniuerſale,ſed particulare, neque eſt locus
elliano,quamuis hæres fuerit rogatus reſtitue
uerſitatem,quæ in ſe cōtinet iura,res, & actio
hæreditatem ſuam, & Titij ſimul teſtator
erit reſtituere, ut eſt tex.in d.l.cogi §. ſed ſi
cto §.ſed & ſi miles,& ibi Alex. Bar. & om-
q; Alexander ibi poſt Raphaelem,& Pau-
Caſtr.ꝙ ſi miles inſtituat hæredem vniuerſa
lium grauet reſtituere omnia bona Italica
icet in eſſe teſtō militis fideicōmiſſum uni-
ſed in pagano ſecus erit;ex quibus vr̄ clariſ
ferri,ꝙ in caſu noſtro non dr̄ eſſe fideicom-
uniuerſale,neque in illo habet locum Sena
ſultum Trebellianum,cum ſubſtitutio de li
magnifici domini Ioannis Mereſcala limitata
ad bona omnia certæ regionis, ut in teſtō cō
¶ Quibus tn̄ non repugnantibus, ꝯriam ſen
m veriorem eſſe in caſu noſtro arbitror, in
s conſiderando,rationem,quę fuit Bar.& alio
in d.l.ſi quis ſeruum in fi.ff.de lega. 2.† ubi pro-
declarat,qūo cognoſcatur fideicōmiſſum uni-
le,quare eſt,ꝙ qn̄ legatur, ſeu relinquitur pars
tatis,dr̄ fideicommiſſum vniuerſale, in quo
habet Trebellianum,ſed qn̄ relinquitur, ſeu
pars bonorum,non dr̄ vniuerſale, ſed parti
am ratio ſm̄ ipſum eſt, quia in primo caſu
commiſſo continentur iura & actiones a-
paſſiuæ, ſecundo verò non, cum bona di-
re alieno deducto.l.ſubſignatum §.bona ff.
ign. cum ſimilibus; & hanc rationem aſſi-
ſequuntur doctores omnes ibi, & in l. co-
Trebellianū in prin.& in l.non amplius ff.de
ideo qn̄ legantur omnia bona,dr̄ eſſe fidei
ſſum uniuerſale, quia tunc ueniunt ēt iura,
in l.cogi in prin.& in l.quoties §. fin. ff. de
& in l.uxori ff.de vſufruc. lega. Sed † in ter-
noſtris non ſolum fuerunt relicta omnia bo-
æ regionis, neq; ſolum facta fuit ſubſtitutio
ibus bonis,& iuriſdictionib. certi loci, ſed
fuit ſubſtitutio in omnib. iuribus ipſius te-
quorum appellatione ueniunt actiones, &
iones actiuæ,& paſſiuę,& alia incorporalia,
de rebus corporalibus, & incorporalibus
& in l.1.§.quędam ff.de rerum diuiſ.ergo &c.
c obſtat,ſi dicatur,ꝙ illa uerba debeant intel-
limitatiuè de iuribus certi loci, ſicut intelligun
tur, & reſtringuntur ad bona certæ regionis, cum
ſub una,& eadem determinatione ponantur.l.nam
hoc iure ff.de vulg.& pup.& limitata cauſa limitatū
producit effectum l. in agris ff. de acquir. & rerum
39 domi.cum ſimilib.Quia rn̄deri pōt,primò,† ꝙ ſub-
ſtitutio facta de liberis magnifici domini Ioannis
Mereſcala facta fuit de omnibus iuribus, quia illa
vniuerſalis omnibus refertur ēt ad uerbum iuribus
vt patet,& argō eorum, quę habentur in l. talis ſcri-
ptura,& in l.ſi ſeruus plurium in fi.ff.de leg.1.ergo li
beri domini Ioannis de Mareſcala dn̄r ſubſtituti in
omnibus iuribus ipſius teſtatoris, & ꝑn̄ter non in
omnibus bonis,& iuriſdictionibus, & alijs ſuis bo-
nis dumtaxat, quare uerum erit dicere, ꝙ ſit fidei-
commiſſum vniuerſale,non autem particulare d.l.
cogi cum ibi not.& in d.l.ſi quis ſeruum in fin. ff.de
lega.2.& ibi Bar.& alij.Secundo reſpondetur,ꝙ ne-
ceſſario debet intelligi de omnibus iuribus genera
liter,& vniuerſaliter, exceptis tamē iuribus relictis
alijs perſonis,tum ꝑꝑ vniuerſalem omnibus, argu.
l.Iulianus ff.de leg.3.tum quia,ut dictum fuit,in alia
ſubſtitutione facta de alijs bonis,& iuribus alterius
loci,& regionis non fuit appoſita vniuerſalis omni-
bus,ergo prima ſubſtitutio facta de liberis D.Ioan
nis de Mereſcala dicet magis vniuerſalis ꝑꝑ ſignū
vniuerſale omnibus, q̃ ſit ſecunda ſubſtitutio facta
de liberis D.Ioannis de Crans,in qua non fuit appo
40 ſita uniuerſalis omnibus,†quæ facit diſpoſitionem
generalem,& uniuerſalem,ut per Bar. in l.ſi ita in 2.
col.de auro,& arg.leg.cum ſimilibus,& in l.ſi ita in
princ.ff.de leg.2.& extat regula, quę generaliter eſt
41 vera in fideicommiſſis,& ſubſtitutionibus;ꝙ † ſub-
ſtitutio non habet locum,niſi in ijs,in quibus loqui
tur,& dici ſemper poteſt,de hoc non loquitur ſub-
ſtitutio,ut per Ioannem Andr.in addi.ad Spe. in tit.
de teſta.in §.1.uerſi.occurrit;per Oldr. in conſil. 21.
thema tale eſt,Soc.in conſil.62. in 3.col.& in conſil.
69.in 5.col.in 3.uol.& habetur per Abbatem in con
42 ſi.111.facti contingentia.¶ Præterea,cum † ſubſtitu
tio facta de liberis D.Ioannis Mereſcala facta fuerit
de omnibus iuribus,non debet intelligi facta de iu
ribus certæ regionis, & certi loci, qm̄ iura, hoc eſt
obligationes,& actiones actiuę, & paſſiuę ſiue rea-
les,ſiue perſonales, tanquam imperſonaliſſimę co-
hęrent, & infixæ ſunt oſſibus, & perſonā comittan-
tur;illiq; adhęrent,non autem territorio,nec certo
loco,ſeu certa regione circumſcribuntur.l. fina. &
ibi Bald.C.de pręſcriptio. long. tempor.l. quis ergo
cum glo.ff.de pecul.ubi inquit gl.ꝙ iura,hoc eſt no
mina,ſiue actiones non poſſunt ſeparari à domino,
nec ab eius oſſibus,ſicut nec ſtare poteſt anima ſine
corpore.l.quod debetur eodem tit.l.3.ff. pro ſocio:
& dicit Salic. in l.cunctos populos in penultima co
lum.in uerſic.& ſi eſſent C.de ſumma trinita.& fide
43 catholi.† ꝙ quoad iura, & actiones, quę reperiun-
tur in hęreditate, ſeruari debet ſtatutum loci origi
nis,& defuncti,non autem ſtatutum loci,in quo re-
periuntur,& ſita ſunt bona,propter quę competunt
actiones,ſeu illius loci,in quo degunt,& morantur
debitores, qui conueniri poſſunt, quoniam actio-
nes,& obligationes,& iura huiuſmodi non dicun-
tur eſſe bona,quę dicantur eſſe de territorio,ſeu eſ-
ſe in territorio,uel extra territorium,cum non oc-
cupent locum,ut d.l.1.§.quędam,& inſtit. de rebus
corporalibus, & incorpor.l. à diuo pio §. in uendi-
tione ff.de re iudic.facit etiam id, quod uoluit Bal.
in l.1.ff.de ſtatu homin. ubi idem ſenſit, & habetur
optimè per Alexan. in conſilio 111. in 4. uolum. &
in conſilio 101.in 3. uolum. & in conſilio 141. in 7.
uolum.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

¶ Nec obſtant uerba Bart.in d.l.ſi ita in 2.col. ff. de
auro,& argento lega.ubi facit dr̄iam,an teſtator di
xerit ſimpliciter, lego oĩa bona, an uerò oĩa bona,
q̄ ſunt in tali loco,quia primo caſu ueniunt ēt futu
ra,& dr̄ legaſſe ſubſtantiam,& hæreditatē,ſecundo
verò caſu non ueniunt niſi præſentia, nec dr̄ legata
tota hæreditas,nec tota ſubſtantia. ¶ Item nec ad-
uerſat̄ tex.in d.l.cogi §.ſed & ſi miles ff. ad Trebel-
lianū in duobus locis,primo dum prǫſupponit non
eſſe fideicommiſſum vniuerſale,qn̄ hæres vl̄iter in-
ſtitutus grauatus fuit reſtituere bona,quæ ſibi ab ali
quo obuenerunt,ſeu quæ in aliqua regione habet,
ſecundo dum præſupponit ēt eſſe fideicommiſſum
particulare,& non vniuerſale; qn̄ fuit grauatus hæ-
res vl̄is reſtituere hæreditatem, quæ teſtatori ab ali
quo obuenerat,ut intelligunt doctores ibi,& videt̄
tex.in l.cum filius §.Lucio ff.de leg.2. & tn̄ tale lega
tum factum de hæreditate hmōi, quod contineret
iura,& actiones actiuè, & paſſiuè, ut in d.§.Lucio,
dr̄ eſſe particulare, Quia his omnibus, quæ prima
facie multum ſtringere vñr,facillimè rn̄deri poteſt
44 † primo, ꝙ qn̄ hæres fuit grauatus reſtituere bona,
quæ in aliqua regione teſtator habet, dr̄ eſſe fidei-
commiſſum particulare, qm̄ tunc tale fideicōmiſ-
ſum non continet, nec comprehendit iura, actio-
nes, & obligationes, quæ faciunt fideicommiſſum
dici vl̄e,vt per Bart.in d.l.ſi quis ſeruum in fi.,& in d.
l.cogi in principio:ad hoc enim, ut fideicōmiſſum
factum de bonis dicatur vniuerſale,requiritur, uel
ꝙ fuerit factum de omnibus bonis,uel de bonis ſim
pliciter,& indefinitè,nam tunc ſub illo, ſeu ſub cō-
memoratione omnium bonorum, uel bonorum
ſimpliciter comprehenduntur iura,& actiones l.co
gi in princ.& ibi Bar.& omnes ff.ad Trebellianum:
ſed quando non eſt factum de omnibus bonis,
nec de bonis ſimpliciter, ſed de parte bonorum,
ſeu de aliquibus bonis particularibus, ut certi loci,
dr̄ particulare, quia ſub illo nō comprehenduntur
iura,nec actiones,& ita intelligatur tex.in d.l. cogi
§.ſed & ſimiles,iunctis ijs,quę uoluit Bar.in d.l.ſi ita
in 2.col.& in d.l.ſi quis ſeruum in fi. ff.de leg. 2. & in
l.non amplius §.ſi quis ſeruorum ff.de leg. 1. in caſu
autem noſtro facta fuit ſubſtitutio non ſolum de
bonis omnibus certi loci,ſed ēt de omnibus iurib.
ergo &c.Secundo reſponderi pōt tex.in d.l. cogi in
§.ſed & ſi miles,non probare, ꝙ qn̄ teſtator graua-
uit hæredem reſtituere hæreditatem Titij, hoc eſt,
quæ à Titio ad ipſum teſtatorē obuenerit, dicatur
fideicommiſſum particulare,nam hoc non probat
ille tex.ſed dicit tunc eſſe particulare,& nō vniuer-
ſale,qn̄ hæres fuit grauatus reſtituere bona,quæ ſibi
ab aliquo obuenerunt, & hoc mirum non eſt,quia
tunc dr̄ factum non de omnibus bonis teſtatoris,
ſed de certis iuxta,quæ dicta ſunt, & hæc eſt uerior
intelligentia;propterea fortè eſſet ſubſtentabile,qn̄
quis eſſet grauatus reſtituere hæreditatē Titij, hoc
eſt,in qua teſtator ſucceſſit Titio,ꝙ poſſit dici fidei
cōmiſſum vniuerſale,ex quo ueniunt iura, & actio
nes,ſm̄ quod hr̄ in d. l. cum filius §.Lucio,qui text.
non negat, quin illud dicatur vniuerſale, nam ſolū
ibi dubitatur,quæ iura,& actiones tranſeant in lega
tarium,ſeu fideicommiſſarium: an autem dicatur
legatum particulare,uel uniuerſale,ille textus non
determinat,& ideò cum aptum ſit continere iura,
& actiones, ēt poterit dici vniuerſale argu. eorum,
quæ uolunt Bar.& alij in d.l.ſi quis ſeruum,& d.l. co
gi in princ.& poſſet hoc comprobari ex textu in d.
l. cogi §. ſed ſi quis non hæreditatis, ubi fideicom-
miſſum dr̄ uniuerſale, qn̄ hæres rogatus fuit reſti-
tuere nedum partem hæreditatis ſuæ, ut in princip.
d.l.cogi,& per Barto.in d.l.ſi quis ſeruum,ſed etiam
quādo fuit rogatus reſtituere hæreditatem totam,
vel partem Scię,quæ ad eum peruenerat,& hoc eſt,
quod uerè uoluit ille textus illum intelligendo etiā
diſiunctiuè,prout innuunt illius uerba,ut ibi ponan
tur duo caſus,primus videlicet,ꝙ non ſolum dica-
tur vniuerſale,quando hæres fuit rogatus reſtituere
hæreditatem totam, uel partem ipſius teſtatoris,
ſed etiam,& ſit ſecundus caſus, ꝙ quādo hæres fuit
rogatus reſtituere hæreditatem Seiæ, quæ ad teſta-
torem obuenerat,ſimiliter ſit vniuerſale, & iſta in-
telligentia in puncto iuris quoad illum textum eſt
ſubſtentabilis,ut ibi,ſi quis non hæreditatis ſuæ par
tem dumtaxat rogatus eſt reſtituere,ſuppleas,ut uo
luit dicere textus, non ſolum dr̄ uniuerſale, ſed &
ſi hæreditatem Seiæ,quæ ad eum peruenerat,roga-
tus ſit reſtituere, dicetur eſſe vniuerſale, & ut dixi,
tex.in d.l.cum filius §.Lucio non aduerſatur. ¶ Sed
quoniam hæc aliqualiter uidentur deuiare ab ijs,
quę ſentiunt Bartolus,& alij in d.§.ſed & ſi miles,&
in d.l.cum filius §.Lucio, ideò aliter dici poteſt, ꝙ
dum text.in d. §.ſed & ſi miles præſupponit,non eſ-
ſe locum Trebelliano Senatuſconſulto, iſtud con-
tingit ex eo,quia grauatus non fuit rogatus de hęre
45 ditate teſtatoris,† & ad hoc, ut habeat locum Sena
tuſconſultum requirit̄, ꝙ quis ſit rogatus vt hæres,
item & de hæreditate teſtatoris,ut in l. mulier in fi.
ff.ad Trebellianum, & in terminis noſtris hoc pro-
bat tex.in l.ex facto in princ.& l.ita §.Trebellianum
46 ff.eo.tit.quæ iura loquuntur, † quando hæres graua
tus non de hæreditate,ſeu eius quota,ſed de hęredi
tate alterius,quæ ipſi teſtatori,uel grauato obueniſ
ſet,quoniam tunc etſi fideicommiſſum ſit,ſeu dici
poſſit uniuerſale per prædicta, tamen non eſt locus
Trebelliano,ex quo hæres non eſt rogatus de hære
ditate teſtatoris,ſed alterius,& hæc eſt vera, & iuri-
dica reſponſio ad tex.in d.§.ſed & ſi miles. ¶ Poſſet
47 etiam dici, † ꝙ d.l.cogi §. ſed & ſi miles loquatur,
quando hæres fuit rogatus reſtituere non hæredita
tem teſtatoris,nec hæreditatem,ſeu bona,quæ ob-
uenerant teſtatori ab aliquo,ſed hæreditatem, quā
habebat hæres rogatus, & quæ ei obuenerat ab ali-
quo,ſeu bona,quæ ipſi hæredi ab aliquo alio, obue
nerant, uel quæ ipſæ hęres rogatus habebat in ali-
qua regione,quia tūc dicetur fideicommiſſum par
ticulare, tanquam hæres rogatus fuerit non de bo-
nis,nec de hęreditate teſtatoris, prout requiritur l.
mulier in fine ff.ad Trebellianum, ad hoc, ut dica-
tur vniuerſale.ſed ipſius hęredis grauati,& verba il
lius text.in d.§.ſed & ſi miles non poſſent huic intel
ligentię melius,nec clarius cōuenire, ut ex eorum
inſpectione colligi poteſt. ¶ Non repugnat etiam
prędictis l.ex facto la grande ff. de hęredibus inſti-
tuendis,ubi inſtitutus in rebus Italicis, ſeu in bonis
prouincialibus dicitur inſtitutus in rebus certis ſi-
cut inſtitutus in certo fundo, ergo idem dicendum
eſt in ſubſtitutione fideicommiſſaria facta de bo-
48 nis, ſeu rebus certi loci; quia reſpondetur, † quia
textus loquitur, quando eſſent duo inſtituti hære-
des,unus in bonis,ſeu rebus certi loci, alius in reb.
alterius loci,non autem iuribus omnibus,patet,quia
ęquiparat ille textus caſum,quando duo fuiſſent in
ſtituti,unus in rebus Italicis, alius in rebus prouin-
cialibus, caſui, quando teſtator unū inſtituiſſet in
uno fundo, alium in alio fundo: ſed hoc vltimo ca
ſu non poſſunt dici, nec ſunt inſtituti in aliquibus
iuribus, ergo idem dicendum eſt etiam in primo
caſu, alioquin bona non eſſet ęquiparatio, & ſimi
litudo, argum.l.inter ſtipulantem §. ſacram.ff.de
uerbor. obligatio. cum ſimil. ¶ Confirmat
tertio

conclusio præmiſſa hoc modo, nulli dubiũ,
D. Lovſię ſubſtituti fuerunt vſ̃iter, ſed in ca-
dicti filij nollent ſuſcipere arma, nec nomẽ
ſeu in caſu, quo D. Lovſia decederet ſine
maſculis, teſtator poſuit in locũ dictorum fi
D. Lovſiæ liberos D. Ioannis Mereſcala, &
de quibus in teſtõ, ergo illi ſubſtituti, & ſub
in locũ illorũ vſ̃iter ſubſtitutorum pariter
dici vniuerſaliter ſubſtituti, cum † ſubroga
naturam eius, in cuius locum ſubrogatur,
& cum oĩbus qualitatibus ſuis l. ſi eum
iniuriarum ff. ſi quis caution. c. tranſlato cum
extra de conſtit. l. 1. C. de rei vxor. actio. §. fue
de actio. c. recolentes de ſtat. mona. gl. in c.
poris 16. q. 1. l. 4. §. ſi ex ꝯuentione ff. de re iud.
facta fuerit ſubrogatio, & in locũ ſuppoſitio,
ex uerbis teſtamenti, ut ibi in caſu verò, in
facere ceſſarẽt, ipſos deputatos, ſeu ipſum
eſſe vult excluſum adictis ſuis bonis, in
quorũ loco in defectum dictorũ &c. ſub-
¶ Præterea & quarto, qua rõne uoluit te-
ſtitutos eſſe uniuerſaliter ſubſtitutos in
nationis ꝯ prohibitionem teſtatoris factæ,
ut ſupra dictum fuit, ſubſtituti dñr uocati
commiſſum d. l. peto §. fratre, & vniuerſali
in teſtõ, eadem, & maiori dicendum eſt in ca
D. Lovſia decederet ſine liberis, qm̃ hunc ca
conſiderauit teſtator pro cõſeruatione
nis, & familiæ ſuæ, prout expreſsè colligi
poſitis ab eo inſtitutione, & ſubſtitutio-
ici põt ſalua ueritate, ꝙ in caſu alienatio
or uoluerit uocare ſubſtitutos ſolũ ad bo-
rum locorũ, & non vniuerſaliter, qm̃ con-
expreſsè colligiẗ ex verbis teſtamenti, ut
in caſu, in quem procederent ad aliquẽ actũ
nis, eoſdem priuat cunctis ſuis bonis, ad ea
ſubſtitutos ſubnominandos in uim inſti
vniuerſalis admittendo, &c. † Noto illa uer
cunctis ſuis bonis, & ad eadem bona &c. q̃ ſunt
vniuerſalia, ut in d. l. cogi in princ. cum fine l.
& per Bar. in d. l. ſi ita: item pondero illa ver
inſtitutionis uniuerſalis, quæ important
commiſſum vniuerſale, ut no. in l. his verbis ff.
hered. inſt. iuncta d. l. cogi in princ. & in §. 1. ubi
tex. ¶ Præterea, ut ex prædictis colligiẗ, mẽs,
uoluntas teſtatoris fuit, ꝙ ſubſtituti ſubnoĩandi
uocarẽtur vniuerſaliter, & ad cuncta bona in ca
alienationis, quia referendo ſe ad ſubnominatio
faciendam de ſubſtitutis, in qua ſubnoĩatione
de aliquibus bonis, vr̃ uoluiſſe, ꝙ non ſolũ
admitterenẗ ad bona expreſſa, ſed ẽt uni-
ad cuncta bona, in quibus mens teſtato-
ſubſtituere; nam † relatio ſemper debet intel
cum oĩbus ſuis qualitatibus, ut per Bar. in
receptatoribus, in l. 1. in fi. ff. ſi famil. furt. fe-
& in d. l. ſi quis ſeruum in fi. uerſi. ſed quæ
leg. 2. & ideò cum in prima ſubſtitutione fa
alienationis referat ſe ad ſecundam, una
intelligi ſ̃m aliam l. ſi ſeruus plurum in fi. ff. de
item cum teſtator in prima citet diſpoſitio-
faciendã per eum in ſecunda, idcirco de uno
alium argui debet, & ſequens declarari de
præcedentem, ita. n. una efficitur pars alte-
dictum in una cenſetur dictum in alia, arg. l.
C. de quadr. præſcrip. l. 2. ff. de coiung. cum
liber. §. fi. in auth. de filijs ante dotal. inſtr.
Quod † etiam ſuadetur, & clarius ex uerbis
teſtamenti in prohibitione alienationis expreſſis, ꝑ
hæredes ſuos uniuerſales inſtitutos, & ſub
ſubnoĩandos, ergo præſupponitur, ꝙ in ca-

ſu, quo ipſi ſubſtituti fuerunt poſtea ſubnominati,
dicuntur uniuerſaliter ſubſtituti, ſicut hæredes in-
ſtituti uniuerſales ſunt hæredes, & ſic eodẽ modo,
cum ſub una determinatione ponantur. l. nam hoc
iure de vulg. & pup. item quia non poſſent dici ſub-
ſtituti uniuerſales, ſeu uniuerſaliter ſubſtituti, ſi fi-
deicommiſſum eſſet particulare, repugnarẽt enim
iſta adinuicem: item quia pręſupponere in ſubno-
minatione facienda, quem eſſe ſubſtitutum uniuer
ſaliter, eſt inferre, ꝙ fideicommiſſum ſit vniuerſale,
& non particulare, d. l. cogi per totam legem, & ibi
doct. & in l. ſi quis ſeruum in fi. de leg. 2. Nec expreſ-
ſio bonorum certi loci, quæ uenit potius ampliati-
uè, q̃ reſtrictiuè, operari debet, quin dicantur ſubſti
tuti uniuerſaliter, & quin trebellianica detrahi poſ-
ſit, qñ ultra diuiſionem, & aſſignationem bonorum
apparet, teſtatorem uoluiſſe illos eſſe uniuerſaliter
ſubſtitutos, prout in caſu noſtro apparet, ut eſt tex.
cum gl. in l. quoties C. famil. herciſcun. & ibi Salic.
in 4. q. in uerſi. ſed an hæc litera: itaq; ex pręmiſſis, &
pluribus alijs, quæ adduci potuiſſent, conſtat in ca-
ſu noſtro fuiſſe fideicommiſſum vniuerſale, & ſub-
ſtitutos fuiſſe vniuerſaliter, & non particulariter, &
cõſequenter locum fore detractione trebellianicæ.
¶ Non obſtant allegata in contrarium, quia & ſi ex
prædictis omnia, uel pro maiori parte dicantur ſu-
blata, tñ aliquibus breuiter rñdebo, & in primis nõ
aduerſatur l. mulier in fin. ff. ad Trebel. quia rñdetur
53 † ibi non detrahi trebellianicam, non ex eo, ꝙ non
fuerit fideicommiſſum vniuerſale, cum fuerit lega
tum, & fideicommiſſum de quota hæreditatis, iux-
ta quæ habentur per Bar. & alios in d. l. ſi quis ſeruũ
in fi. d. l. cogi in princ. per illum textum, ſed quia gra
uatus nõ fuit grauatus ut hęres, ſed ut legatarius, &
ſemper allegatur ille tex. ꝙ ad hoc, ut ſit locus tre-
belliano, requiritur, ꝙ quis ſit grauatus, ut hęres,
ut ibi per Bar. Alex. & omnes. ¶ Non obſtat d. c. Ray
naldus, quia ibi patrui, & auunculi, quibus legata
fuit medietas bonorum, & hęreditatis, fuerunt hę-
redes vniuerſales, ut ibi per omnes doct. & probat il
le tex. clarè, præſupponens illos fuiſſe hæredes uni-
uerſales. ¶ Non obſtant alia uidelicet text. in d. l. ex
facto ff. de hęred. inſtituen. & in d. l. cogi §. ſed & ſi
miles, quia illis, & alijs pluribus iuribus fuit ſpecia-
liter reſponſum. Nec obſtat, quod dicunt Rapha. &
Alex. in d. §. ſed & ſi miles, quia loquuntur, quando
hęres grauatus fuiſſet reſtituere ſimpliciter bona
Italica, non autem iura &c. ¶ Venio ad quintum du
bium, utrum Do. Lovſia per ratificationem, ſeu ap-
probationem à ſe factam de uniuerſis, & ſingulis le
gatis per Magnificum dñm Ioannem teſtatorem
factis Magnifico domino Ioanni filio olim domini
Ioannis de Mereſcala ſibi præiudicauerit quoad le
gitimam, & trebellianicam: & ſibi pręiudicaſſe vr̃
dicendũ ex approbatione de uniuerſis, & ſingulis le
gatis cum iur̃o de non ꝯueniendo aliquo reſpectu,
54 † qđ iurm̃ habet uim, ut actus ualeat omni meliori
mõ, quo actus fieri poterat, habetq́; uim omnium
actuũ ſpãlium l. cũ pater §. filius matrem ff. de leg. 2.
Bal. in l. 1. C. cõmodati; ergo perinde eſt, ac ſi ipſa D.
Lovſia expreſſiſſet, ꝙ legata illa integra deberentur
abſq; detractione alicuius legitimę, & trebelliani-
55 cę, maximè † cũ poſſit quis cum iurõ renunciare ẽt
legitimę ſuę, ut in c. quamuis cũ materia de pactis
in 6. & hr̃ in l. ſi qñ C. de inoffi. teſta. in §. 1. in final. uer
bis, ibi ſed hoc ita demum admittimus, niſi tranſa-
ctiones ad hęredes paternos filius celebrauit, quib.
apertiſſimè iudicium patris agnouerit: ſed D. Lov-
ſia apertiſſimè agnouit iudicium patris quoad lega
ta, & fideicommiſſa facta d. domino Ioanni, ergo

etiam legitimæ dicetur renunciaſſe,& cōſequenter
a fortiori trebellianicæ, quæ facilius tollitur q̃ legi-
tima,ut clarum eſt,& ſtatim ex infra dicendis con-
56 ſtabit:Hanc opinionem,† ꝙ per approbationē teſta
menti factā ab is,qui grauati ſunt ꝑ fideicōmiſſum,
ipſi dicantur renunciaſſe Trebellianicæ,& ſibi quo
ad illam præiudicaſſe,voluit Petr.de Ancha. in cō-
57 ſi.251.plura ſunt dubia in 2.col.quia † Trebellianica
detrahitur ad fauorem grauati ꝯ uoluntatē teſtato-
ris l.Titius ff.ad l.Falcidiam,c.Raynaldus de teſta .l.
ſi ut allegas.C.ad legē Falcidiam l.Titia ff.eod. tit. in
caſu ergo,in quo grauatus approbat teſtm̃,vr̃ remit
tere dictū ius, ſicut ēt vr̃ per diuiſionē hæreditatis
remittere ius fideicōmmiſſi l.qui Romæ §. duo fra
tres ff.de verb.obl.Confirmatur hæc ſnĩa per tex.in
auth.ſed cū teſtator in §.1.C. ad lege Falcidiā, & in
58 auth.de hæred.& Falc.in §.non aūt diximus,† vbi ſi
hæres ſubſtantiā defuncti agnoſcens cœperit inte-
graliter ſoluere legata abſq; detractione Falcidiæ,
tenet omnib.abſq; detractione Falcidiæ, quia bene
ficio illius cenſetur renunciaſſe. ¶ Præmiſſis tñ non
obſtantibus, ꝯriam opinionem in caſu noſtro puto
59 veriorem:& † ꝙ per ſimplicem approbationē teſta
menti, & legatorum in terminis noſtris nō dicatur
renunciatum legitimæ debitæ iure naturæ, uoluit,
& ſequitur idem Petr.de Anchar. in d. conſi.qui in
hoc facit dr̃iam inter legitimam, & Trebellianicā,
60 quia † legitima difficilius ꝑditur, q̃ Trebellianica,
nō enim pōt illam teſtator prohibere, ſicut Trebel-
lianicam l.qm̃ in prioribus,& auth.nouiſſima C. de
inoffi.teſta.iuncta d.auth.ſed cum teſtator, & hr̃ in
l.Marcellus,& vbique doctores plenè tractant ff.ad
61 Trebellianū,vt ſupra dictū fuit. ¶ Præterea † per nō
confectionē inuentarij quamuis perdatur Falcidia,
non tñ legitima,vt per gl. in l. fi.in l. ſi quis aūt C. de
iurę deliber.& dixi ſupra,ergo concludendū eſt, le-
gitimam minimè fuiſſe ſublatam per dictā appro-
62 bationem D.Loyſiæ. ¶ Secundo † ad hoc, ut filius
ēt poſt mortem patris dicatur renunciare ſuæ legi-
timæ,& iuri petendi illā,requiritur, ꝙ de legitima
fiat ſpecialis mentio;per verba.n. generalia illi non
dr̃ quis renunciare,ut eſt tex.in d.l.ſi qñ §. & genera
liter C.de inoffic. teſta.ibi niſi hoc ſpecialiter &c.&
ibi hoc ſpecialiter tenet Paul. de Caſtr. qui limitat
in vno caſu,qui non facit ad caſum noſtrum.Idem
voluit Guliel.de Cuneo in l. de his ff. de tranſact.&
ita in indiuiduo uoluit Bal.in d.l.ſi qñ §.& gñaliter,
63 † ēt ſi interueniſſet iurm̃ in generali renunciatione,
qm̃ non extenderur ad legitimam, ut dixit Rom. in
l.1.§.ſi quis ita ff.de uerb.obli.cum ſimilibus, & hr̃
in apoſtill.ad Bal.in d.§.& generaliter in uerbo con
64 tenta,itaq; ego aliàs conſului, & obtinui. † In caſu
uerò,in quo expreſſa renunciatio legitimę non ua-
leret regulariter, ſi interuenerit iuramentum, te-
neret renunciatio,& ita procedit text. in d.l.ſi qñ in
§.1 Sed in terminis noſtris nulla facta fuit mētio ex
preſſa de legitima, ergo &c. Cōfirmari pōt hoc idē
ex ijs,quæ ſtatim dicentur,& faciunt,quę habentur
per Bart.in l.1.in 4.qō.princip.ff.de vulg.& pup.& in
l.gerit in 3.quæſtio.ff.de acqui.hęred.per Alex.Cyn.
Bal.& Alber.& Sali.in l.hæres inſtituta, & ibi Iaſ. C.
de impuberum,& alijs ſubſtitutio. ¶ Sed maius du-
65 bium extat circa Trebellianicam;& quamuis † Pe
trus de Ancha.in d.conſi.uideatur inclinare in par-
tem illam, ꝙ dicatur remiſſa trebellianica, tamen
idem teneo in trebellianica,quod dictum fuit in le-
gitima, maximè in terminis noſtris, vr̃ em̃ in filijs
primi gradus eadem eſſe ratio in utraque;nam dicit
Petrus, ꝙ legitima non cenſetur remiſſa, & trebel-
lianica ſic,quia facilius tollitur trebellianica, cum
legitima prohiberi non poſſit, ſed trebellianica ſic:
ſed iſta ratio poteſt retorqueri, nam ſicut non pōt
prohiberi legitima,ita nec trebellianica filijs primi
gradus,ut dictū fuit ſupra,& eſt magis cōis opinio,
ergo qua ratione non dicetur remiſſa legitima, ea-
dem nec trebellianica. ¶ Præterea & ſecundo in ca
ſu noſtro D.Loyſia approbando ſingula,& vniuerſa
legata non uſa fuit verbis prægnantibus; ſed reſtri-
ctiuis,videlicet approbando illa ad formam, men-
tem, & tenorem eiuſdem teſtamenti, nihil adden-
do,nihilq; remouendo de contentis in eodem: ſed
ſi per hmōi approbationem diceretur remiſſa tre-
bellianica,aliquid diceretur addi,item & diminui:
adderetur enim ipſis fideicommiſſarijs,diminuere
tur verò de iure ipſius D.Loyſiæ,ergo &c. ¶ Tertio
66 † cum hmōi approbatio legatorum dicatur facta
ſimpliciter, non viſis, nec lectis verbis teſtamenti,
nec hoc exprimitur in dicto inſtr̃o approbationis,
ſequitur eam non ualere quoad præiudicandum ip
ſi D.Loyſiæ in trebellianica,quæ efficacius debetur
filijs, q̃ cæteris d.l. iubemus cum ibi not. per Baldū
C.ad Treb.arg. tex.in l.de his ff.de tranſactio.ubi ſu
per dependentibus ab ultima voluntate, & à teſtō
non poteſt tranſigi,nec paciſci,niſi uiſis,inſpectis,&
cognitis uerbis teſtamenti,ut ibi per Bartolum, &
alios,etiam ſi tranſactio fuiſſet iurata, ſm quod re-
fert,& ſequitur Alex.in d.l.qui Romæ §.duo fratres
de verb.oblig. ex mente Angel.in conſi.92.alias 94.
67 ¶ Quartò moueor,† nam tempore, quo D. Loyſia
approbauit teſtamentum, ſeu legata facta, nullum
ius ipſi competebat etiam ſpe approbata, & certa
quoad trebellianicam,quoniam illam ſolum pote-
rat detrahere eueniente caſu,quo ipſa decederet ſi-
ne filijs maſculis, quos quidem filios poterat habe-
re,cum eſſet nupta,& ſic incertum erat, an debere-
tur,ergo iſta ratione approbatio, quam fecit, trahi
non poteſt ad trebellianicam, quæ ſibi non ſpe cer-
ta,ſed incertiſſima debebatur,& ideò non poteſt di
ci per talem approbationem ius trebellianicæ de fu
turo, & competituro ſpe incerta eſſe remiſſum, &
maximè cum ipſa approbando non fuerit uſa uer-
bis prægnantibus, & aptis comprehendere etiam
ius de futuro,& ex cā de futuro per ea,quę pulcher
rimè uolunt Bart.& alij in d.l. qui Romæ §.duo fra-
tres in 5.& 6.qō.& benè inſeruit id,quod uoluit Bal.
68 in d.l.ſi quando in §.1.C.de inoffi.teſta.† ubi ſi filius
in uita patris renunciat legitimę ſuę, non ualet re-
nunciatio,nec ſibi prętudicat;qm̃ filio in uita patris
nō debet legitima ſpe certa,& approbata: ſubdit tñ,
ꝙ ſi filius renunciando expreſsè legitimę iuraſſet,ſi-
bi ꝑiudicaſſet per tex.in d.c.quamuis; Vnde ex hoc
infero,ꝙ ſi in terminis noſtris D. Loyſia approban-
do legata remiſiſſet trebellianicā, quę tunc ſibi ſpe
certa non debebatur, cū iur̃o, ſibi ꝑiudicaſſet,
quo expreſsè remiſiſſet trebellianicam nondum
ſibi debitam. ¶ Nec obſtat l.1.l.cum proponas C.de
69 pact.& l.de fideicō.C.de tranſac.† quia loquuntur,
qñ per pactum,uel ſtipulationem quis ſpāliter remi
ſiſſet ius fideicommiſſi condōnalis, & verbis teſta-
menti uiſis,& cognitis.vt ibi hr̃,iuncta d.l.de his ſe-
cus ſi quis eſſet uſus uerbis gñalibus,& non ſpeciali
bus,quia tunc non diceret remiſiſſe ius non ſpecifi-
cū,nec expreſſum,qđ de futuro,& cōdonaliter po-
70 terat competere,ut in d.§.duo fratres,† & de iure fi-
deicōmiſſi ad trebellianicā in caſu nr̃o arguit Pe.
de Anch.in d.cōſ.& ut ipſe inquit,ſicut ꝑ diuiſio-
dr̃ remitti ius fideicōmiſſi,qñ quis promiſit ſe
ꝯ diuiſionem facturū &c.ita approbando teſtm̃
71 dicet renunciaſſe trebellianicę,ſed ſic eſt,† ꝙ ꝑ
ſionē nō dr̃ renunciatum fideicōmiſſo, niſi ſpāliter
fact

fuerit mẽtio de fideicõmiſſo, vel ſaltẽ de iure,
ſibi competere põt in futurum occaſione fidei-
commiſſi, d.§.duo fratres, & ibi Bar.in 4.5. & 6. q.er
go idẽ dicendũ eſt de Trebellianica, vt per appro
bationem teſtamenti, & legatorum non dicatur re-
miſſum ius Trebellianicæ, niſi de illo iure futuro
ſpecialis facta fuerit mentio: in dubio ergo, & per
generalia, quæ aliud apta ſunt importare, non di
citur illud ius remiſſum, niſi ſaltem talia verba mul
tum prægnantia expreſſa fuerint, quæ poſſint com-
prehendere ẽt ius iſtud, ſ̃m ꝙ latiſſimè hr̃ per Alex.
& alios in d.§. duo fratres: & † in caſu iſto, & in
terminis intelligaſ id, quod voluit Petr. de An-
cha in d.ſuo conſi.151.qui loquitur, qñ filij diuiden
tes bona paterna approbarunt teſtm̃ patris in quali-
bet parte ipſius, in omnibus, & ꝑ omnia prout &c.
Nam ibi Petr.de Ancha.loquitur in caſu, in quo vi
delicet ordinariè inter fratres diuidentes facta fuit ap-
probatio teſtameati paterni, quia tunc ualet ẽt quo
ad Falcidiam, ut inter eos non poſſit amplius detra-
hi Trebellianica, quia ex tali approbatione, & ꝯñter
renunciatione Trebellianicæ contingente ex di
cta approbatione vnus non poterat dici magis læ-
ſus, & grauatus, q̃ alter, ex quo mutuo, & viciſſitudi
naria talis approbatio, & renunciatio poterat vni-
cuique prodeſſe, ẽt obeſſe, argu.l.cum proponas cũ
ſimilibus ibi not.C.de pactis.l.de fideicõ.C.de tran-
ſact. & hic eſt propriè caſus Petri de Ancha. in d.
conſi. Nos vero loquimur in caſu, in quo alter tm̃
approbaſſet teſtamentum, & legata in eo facta per
verba multum generalia, ut dixi, nec fieret appro-
batio inter eos, inter quos factum fuiſſet fideicom-
miſſum reciprocum: & ideò non debet dici remiſ-
ſum ius deducendi Trebellianicam, ut ſupra; qua-
re cum caſus noſter ſit valdè diuerſus ab eo; quem
tractat Petrus de Anhc. non eſt arguendum de uno
ad aliud in iuribus vulgaribus. ¶ Nec obſtat, † quod
per hoc tollitur ius ad rem, & ſpe debitum, quam
nota text. in c.2.de conceſſio.pręben.lib.6.c.penult.& fi.
Nam quia dico illud verum, qñ apparet, ꝙ quis uo
luit illud tollere, ut quia ſpãliter fuerit illud ex-
preſſum, uel uerbis generalib. prægnantibus, & ual-
de ſtringentibus quis uſus fuerit. ¶ Nec obſtat text. in
auth.ſed cum teſtator, & in corpore, unde ſumitur
& l.Falc.in §.in 1.quia primo reſponderi põt, † ꝙ
aliter in falcidia, quæ facilius tolli põt, ut colligi
tur ex ijs quæ habentur in d.l.Marcellus in princ.&
ſupra: Secundo illa iura loquuntur, qñ ſcienter
ſoluit integra legata abſque deductione falci-
diæ cum ſciebat ſe poſſe deducere, ut ibi eſt text.
& loquuntur, qñ tempore ſolutionis falcidia de
bebatur, ſed in caſu noſtro D. Loyſia ignorauit, &
verisimiliter potuit ignorare, cum punctus iuris
ſit, an ultra legitimam ipſa potuerit detrahere etiã
Trebellianicam, ut dictum eſt, & eſt clarum: Item
ius detrahendi Trebellianicã tunc nõdum compe
tebat, ergo potuit iuſtè ignorare, † iuris ignorantia
minoribus non nocet in damnis, & ubi non agitur de
lucro captãdo, ſeu de lucro l.error ff.de iur.& fact.igno
¶ Eſſet ſexto loco examinandum, an ex eo,
quod D. Loyſia adiuit hæreditatem, & in ea ſe immi-
ſcuit, nullo confecto inuentario, dicatur amiſiſſe
beneficium Trebellianicæ, ſicut amiſiſſet benefi-
cium legis Falcidiæ iuxta tex. in d. authen.ſed cum
teſtator, & in corpore unde ſumitur, & in l.final. C.
de iure deliber. † Sed concluſiuè loquendo teneo,
quod hæc eſt cõis opinio doctorum, & maximè
excellentium, & inſignium: nam hanc ſniam tenuit
Bartolus in d.l.Marcellus in princ.& ibi Alex.cam dicit
eſſe cõem, multoſq; allegat: idem uoluit Alexan.in
conſ.29.perſpectis &c.in 5.uol.in 2.col.ubi ſimiliter
dicit eſſe cõem, & ſ̃m illam ſe ſemper conſuluiſſe,
atq; legendo eam ſecutum fuiſſe: & Io. de Imol. in
d.l.1. §. hæc ſtipulatio ff. ſi cui plus q̃ per legem Fal-
cidiam affirmat etiam hanc eſſe commmunem o-
pinionem: idem dicit Paul.de Caſtro in conſi.62.ui
ſa facti narratione, qui ibi pro hac parte conſuluit,
& illam ſequuntur Iacob.de Beluiſ.in §.hinc nobis
in auth.de hæredibus, & Falcid.Odofred.Oldrad.in
l.fi.in fin.C.de iure deliber.Angel.in d.l. 1. §.hæc ſti-
pulatio, Io.Andr.in additio.ad Spec.in tit.de inſtru.
edit.§.final.in addit. incipien. de Trebellianica du-
bitatur; Bar.& Ang.in d.auth.ſed cum teſtator, & in
d.l.Marcellus in princ.Bart.in conſi.incipien.an hæ-
res; Angel.in §.hinc nobis præallegato; Bald.in l. fi-
lium quem C.familiæ herciſcun.in 17.colu.nam cũ
ob non confectionem inuentarij hæres in pœnam
priuetur iure detrahendi Falcidiam d.l.fi. C.de iure
deliber.& d.auth. ſed cum teſtator, & in corpore,
unde ſumitur, non debet illud trahi ad Trebelliani-
cam, arg.l.cum quidam ff.de liberis, & poſth. & re-
gula odia de regu.iuris in 6. Præterea diſpoſitio di-
ctæ authenticæ ſed cum teſtator eſt correctoria, er
go non debet extendi l. præcipimus C. de appella.
l.iubemus C.de teſt. Adde, ꝙ illa præſumptio; quæ
eſt contra hæredem non conficientem inuentariũ,
quæq; facit, ut non poſſit detrahere Trebellianicã,
videlicet, quia præſumitur hęredem ſubtraxiſſe bo
na hr̃ditatis, ut in §.ſi uerò in auth.de hæred. & Fal.
& per Abbatem in c.Raynaldus in fi. 2. col.de teſta.
non uidetur tuta contra hæredem uolentem detra
here Trebellianicam, qm̃ cum ipſe hæres ſit graua-
tus per fideicommiſſum, ſcit omnino, & à princi-
pio ſe poſſe detrahere Trebellianicam, ſed non ita
eſt in falcidia, quia nõ ſemper ſcit à principio ſe poſ
ſe illam detrahere, ut in l.j.& per totum ff.ſi cui plus,
q̃ per legem Falcidiam, & ijs, quæ adduci poſſent in
contrarium reſpondet dominus Alex.in d.l.Marcel
lus in princ.in vlt.q.& ita in conſulendo, & iudican
do ab hac opinione non eſt recedendum; quia illa
eſt magis cõis, & æqua, & ego ita ſemper conſulen-
do tenui, quicquid dicant Bal.Sal.& ſequaces in d.
auth.ſed cum teſtator; ac etiam D.meus Soc. in d.l.
Marcellus in prin.per §.ſcimus cum ſequenti in au-
then.de hæredib.& Falcid.cui reſpondet Alexan.in
lect.d.l.Marcellus, & in d.conſi.29.Nec uerum eſt, ut
quidam dicunt, ꝙ opinio contraria ſit magis com-
munis, quoniam, ut atteſtantur Alex.Imol.Paul. de
Caſt.& plures alij, opinio Bartoli eſt communis; er-
78 go &c. ¶ Septimo dubitatur, † an fructus percepti
per d.D.Loyſiam computentur in legitimã, & Tre-
bellianicam; in quo omiſſis ijs, quæ in contrarium
poſſent adduci concludo, fructus non debere com
putari in legitimam debitam iure naturæ, quia etſi
teſtator hoc uoluiſſet etiam expreſsè, nõ potuiſſet
79 l.iubemus C.ad Trebellianum. Item quia † legiti-
ma debetur de ſubſtantia, & de rebus hæreditatis,
non autem de fructibus l.ſcimus §.repletionem cũ
ibi not.per gl.& doct.C.de inoffi.teſtam. habetur in
auth.nouiſſima, & etiam per gl.ibi eod.tit. faciunt,
quæ habentur in l.in fideicommiſſaria per gl. & do
cto.ff.ad Trebellianum, & tradita per Bartolum, &
alios in l.in quartam uerſ. uenio ff. ad legem Falci-
diam, ubi ſolum imputatur in legitimam debitam
iure naturæ id, quod eſt de patrimonio patris, et
ideò fructus nõ imputantur, quia ſtatim à die mor-
tis ſunt ipſius filij, glo.et alij in d.l.in fideicommiſſa-
ria, & ita tenent Bal.Paul.de Caſtro, & oẽs in d.l.iu-
bemus; & faciunt ſtatim dicenda in Trebellianica;
in qua poteſt eſſe maius dubium, utrum in illa fru-

80 ctus imputẽtur,† ſed tn̄ idem dico,nec in ea impu-
tari, qn̄ percepti fuerunt ab eo , qui grauatus fuit
ſub condõne,& poſt mortẽ ſuam; quia ſi pendente
condõne, ſeu uita grauatus fructus percepit , illos
non tenetur imputare idẽ ſi poſt,ſed ante morã , ut
eſt tex.in d.l.in fideicõmiſſaria,& ibi per gl.& doct.
oẽs. Idẽ ↄcludo in filio grauato reſtituere poſt mor
tem ſuam condõne , ſi deceſſerit ſine filijs , & ſic in
caſu,quo duæ legitimæ eſſent detrahendæ , qm̄ fru-
ctus non tenebitur imputare, niſi poſtquã ipſe , ſeu
hæredes ſui fuiſſent cõſtituti in mora,puta iudicia-
liter agendo;à die.n.litis conteſtatæ filius grauatus,
ſeu hæredes ſui tenerentur fructus imputare in Tre
bellianicam,& non prius,ut volũt Bal.Pau.de Caſt.
& alij cõiter in d.l.iubemus ; & de hoc eſt terminis
in c.Raynutius de teſta.in uerſi.in eo uerò,qđ quar-
81 tam &c.ubi gl. & doct. oẽs canoniſtæ † per quẽ tex.
vr̃ confundi unũ dictum Pauli de Caſt. qđ multum
commendat Alex.ibi in l.mulier §. cum propone-
ret in 5.col.ff. ad Treb. & ẽt aliqualiter in conſ. 165.
in final.uerb.in 5. uol.qui dn̄t , ꝙ licet qn̄ una legiti-
ma tm̄ eſt detrahenda,hoc eſt Trebellianica tm̄, fru
ctus percepti à filio grauato non ſint imputandi in
Trebellianicam, ẽt ſi hoc expreſsè diſpoſuerit teſta
tor,ut in d.l.iubemus,qui tex.loquitur in caſu iſto,
tn̄ qn̄ eſſent detrahendæ duæ,ut in caſu d.c.Raynu-
tius,ſecus eſſet:Nã iſtud vr̃ ꝯ d.c.Raynutius, ubi ca-
ſus clarus,& ita conſuluit Ang. in conſ. 121. incipit
Zoilus domini &c.& D.Alex.in conſ.250. in 6. uol.
dubitat de hoc dicto Pauli in d.§. cum proponere-
tur,nec ibi auſus eſt illud firmare tanquã nouũ , &
ꝯrium eius,quod dixit,& tenuit Paul.de Caſtr.in d.
§.cum proponeretur,tenuit ipſemet Paul. in d.l.iu-
bemus,& eſt de mente Bar.in l.quod de bonis §.qđ
auus ff.ad leg.Falc.ubi Alex.quoq; idem uoluit:uel
poſſet id,quod dicunt Paul.de Caſtr.& Alex.proce-
dere in terminis d.l.iubemus,videlicet,qn̄ pater , q
grauaſſet filium per fideicommiſſum , expreſsè di-
ſpoſuiſſet, ꝙ ipſe deberet fructus imputare in Tre-
bellianicam,quos tn̄ non imputaret,ſi pater hoc nõ
mandaſſet,per tex.in d.c.Raynutius,iuncta d.l.iube
mus,& qm̄ iſte caſus mihi non vr̃ multum dubius ,
ideò aliter non inſiſto,cum de eo deciſionẽ habea-
mus in d.c.Raynutius,ubi gl.& doct.canoniſtæ cõi-
ter hoc præſupponunt.¶ Vltimo , & ſic octauo du-
bitatur,ẽt præſuppoſito,prout uerum eſt, ꝙ Trebel
lianica ſit deducenda , & illa debeatur hr̃dibus D.
82 Loyſiæ,ex quibus bonis ſit detrahenda. † De legiti-
ma eſt clarum,eam eſſe detrahendam de oĩbus bo-
nis hæreditatis,& de tota ſubſtantia teſtatoris,ut in
d.l.ſcimus §.repletionem,deducto tn̄ prius ære alie
no.l.Papinianus §.quarta ff.de inoff. teſt.Bart. & alij
83 in l.in quartã ff.ad l.Falc.in uerſ.uenio,nam † legiti-
ma minuit etiam legata omnia , & fideicommiſſa
facta in teſtõ,ut per gl.in auth.ſimiliter C.ad l.Fal. p
Alex.in conſi.165.in 5.uol.l. Papinianus §.4. cũ ſeq.
ff.de inoff.teſta.per Bal.& alios in d.l.iubemus, Bar.
Alex.Imol.D.meus Soc.& alij in l.Marcellus §. idẽ
84 Pomponius ff.ad Trebe. † Trebellianica aũt detra-
henda eſt ſolum de bonis ſubiectis reſtitutioni , &
fideicommiſſo; qm̄ debetur hæredi grauato ſolum
ratione reſtitutionis,ut eſt tex.in d.c.Raynutius, &
in d.c.Raynaldus ; ergo de bonis reſtitutioni ſubie-
ctis ſolũ eſt detrahenda,& hoc uoluit Bal. in d.l.iu-
bemus in 3.col.C.ad Treb.ꝙ ſi filius ſit inſtitutus in
una uncia, Trebellianicam detrahit de illa ſola un-
cia, legitimam uerò de toto aſſe.de hac tamen ma
teria pleniſſimè tractatur in d. l. Marcellus §. idem
Pomponius,ubi doct.plures caſus diſtinguũt,quos
referre longũ eſſet; ſed ponã duntaxat cõcluſiones
85 nobis inſeruientes.¶ Prima itaq; ſit, ꝙ qn̄ fideicom
miſſum eſt conditionale , prout eſt in caſu noſtro,
& legata ſunt pura, tunc non fit contributio l.mari-
tus §.fi.iuncta l.diuus ff.ad l.Falc.Bar.Imol.& cõiter
doct.in d.§.idem Pomponius,& per Imol.in l.ita tn̄
§.hæres ex aſſe ff.ad Trebel.in caſu tamen iſto Tre-
bellianica eſſet integra detrahẽda ex fideicommiſ-
86 ſo vniuerſali,& non ex legatis puris, quia † Trebel-
lianica dr̃ quarta totius ſubſtantiæ , quæ reperitur
tp̃e mortis teſtatoris l.in ratione in princ.la 2.ff.ad l.
Fal.Soc.in d.§.idem Pomponius in 3.col.& ibi Bar.
87 hoc uoluit:& † ideo dr̃, ꝙ legitima, & Trebelliani-
ca,quæ à filio grauato ſunt detrahendæ, capiunt di-
midiam omnium bonorum , quia legitima eſt ter-
tia,& Trebellianica eſt quarta de reſiduo,vt in d.c.
Raynutius,& in d.c.Raynaldus,ubi caſus,Bal.in d.l.
iubemus in 1.colum.& Paul. de Caſtr. ibi,& in d.§.
idem Pomponius,ergo in caſu noſtro de legatis pu
ris non erit detrahenda trebellianica, ſed ſolum de
fideicommiſſo,& de alijs legatis,& fideicommiſſis
88 conditionalibus.¶ Secunda cõcluſio ſit, † ꝙ qn̄ plu
ra fuerunt facta legata,& fideicommiſſa, & oĩa ſub
conditione eadem, uel diuerſa , tunc fit contribu-
tio,& detrahitur Trebellianica de oĩbus ſimul, nõ
faciendo differentiam, an fuerint omnia vniuerſa-
lia,an particularia,an aliqua particularia, & aliqua
vniuerſalia,vt habetur per Io. de Imol.in d.§.idem
Pomponius in 2.caſu,& ibi hoc uoluit Bar.& doct.
ibi cõiter cum hoc pertranſeunt:ſed in caſu noſtro
vnum fideicom. vniuerſale factum fuit vxori ſub
conditione,& aliud liberis D. Ioannis de Mereſca-
la ſimiliter ſub conditione , ergo ex illis eſt detra-
henda Trebellianica,& fieri debet contributio.
89 ¶ Tertia eſt concluſio , † ꝙ ſi fideicommiſſum fue-
rit factum ſub conditione,& legata in diem certũ,
prout plura fuerunt facta in caſu noſtro , tunc fieri
debet contributio , & Trebellianica eſt ex omnib.
integraliter detrahẽda, ut per Imol.in d.§.idẽ Pom
ponius, dummodo non fuerint legata pia; ex quib.
non detrahitur Trebellianica , ut in auth. ſimiliter
C.ad l.Fal. ſed quamuis ex legatis pijs non poſſit de
trahi, detrahetur tn̄ ex alijs legatis in diem , uel ſub
conditione factis,& ex ipſo fideicommiſſo integra
liter per ea,quæ habentur per gl.in d.auth.ſimiliter,
& per D.meum Soc.in d.§.idem Pomponius; & ex
iſtis modò colligitur, ex quibus detrahenda ſit Tre
bellianica,& quorum ſit facienda contributio , nã
abſq; dubio ex ipſo fideicõmiſſo uniuerſali iniun-
cto ipſi D.Loyſiæ debet detrahi Trebellianica pro
illius rata, item ex alijs etiã fideicommiſſis uniuer-
ſalibus, & particularibus factis ſub conditione, uel
in diem etiam pro eorum ratis eſt detrahenda tali-
ter, ꝙ de tota ſubſtantia domini teſtatoris hæredes
habeant in effectu dimidiam omniũ bonorũ illius
ſubſtantiæ,quam habuit teſtator tẽpore mortis ui-
delicet tertiam partem pro legitima debita iure na
turæ,& quartam reſidui , quæ ambæ capiunt dimi-
diam, ut dicit gl.computando in d.c. Raynutius, &
ibi omnes cum ſimilibus;& hæc ſufficiant pro enu-
cleatione prædictarum dubitationum. Laus Deo

SVMMARIVM.

1 *Inſtitutis,& ſubſtitutis inuicem pluribus filijs,ius legitimarum*
hæreditatum inter illos,eorumq; filios reſeruatum cenſetur,
& quomodo hoc uerum ſit nu.16.
2 *Filius fratris præmortui ſecundum ius legitimarum hæredita-*
tum patris locum obtinet,& unà cum patruo admittitur.
3 *Ad fideicommiſſum quo ordine uocati admittantur.*
4 *Ius fideicommiſſi vniuerſalis tranſmittit ad filios,& hr̃des,qui*
ſunt de deſcendentib. teſtatoris,& qũo hoc uerum ſit nu. 17.

Sub-